

ISSN 1407-9021

3 4

NENOKAVĒJIET!

Laikrakstu

«Novadnieks»

septembrim un

turpmākajiem

mēnešiem

Latvijas Pasta

nodaļās var abonēt

līdz 25. augustam.

Iedzīvotāji pašiem veido dzīves vidi

PREIĻU GALVĒNĀ BIBLIOTĒKA
BĒRNU LITERATŪRAS
NODAĻA

● Kolhozu laikos celtās daudzstāvnieces ciematu centros daudzviet ir visai bēdīgā stāvoklī. Šis nams Rožupē, pateicoties sešu dzīvokļu īpašnieku entuziasmam, ieguvis jaunu pakešu logu kāpņu telpā, līdz ar to – arī modernāku izskatu, tajā labāk tiks saglabāts siltums. Mājas iedzīvotāji rūpējas arī par apkārtnes zaļo rotu.

Jauns logs kāpņu telpā – par projekta nauda

Līvānu novada Rožupē Dārzu ielas 6. mājas iedzīvotājus sastapām nodarbinātus ar savas kāpņu telpas izrotāšanu. Divas sirmgalves cienījamos gados ar grīdas birstēm vēl rosijas pie ārdurvīm, vienā no stāvu laukumā lielā vāzē jau krāšņojās dzeltenās georgīnes, kāda no iedzīvotājiem – Viktorija Lāce – pa kāpnēm uz augšu nesā klēpi ar saulespuķēm. Ciemos bija pieteikusi televīzija, bet «Novadnieka» žurnālisti ieradās vēl pirms tās. Šī māja nākusī uzmanības centrā ar iedzīvotāju aktivitāti, kā rezultātā viena no kāpņu telpām tagad lepojas ar jaunu pakešu logu visu triju stāvu augstumā un ar svaigu krāsojumu. Nauda remontam iegūta kopīgajā projektā «Līvānu novada iedzīvotāji veido savu vidi», ko jau vairākus gadus atbalsta Nīderlande. Tā ietva-

ros iedzīvotāji realizē pašu sagatavotus projektus dzīves kvalitātes uzlabošanai. Katram projektam šogad bija paredzēta summa – 1000 eiro (700 latī). Pusi no tās piešķir Nīderlande, otru pusi – Līvānu novada dome.

Dārzu ielas 6. mājas pirmās kāpņu telpas logi bija novecojuši, daļēji lielo vēju izšķobīti, ziemā laida cauri aukstumu. Māja uzcelta un nodota ekspluatācijā pirms 30 gadiem, atceros, šeit sākām dzīvot tieši uz Oktobra svētkiem (7., 8. novembris, red.), stāstīja mājas iedzīvotāja Viktorija Lāce. Skatīties kolhoza nams, bet pēc tam, kad dzīvokļi nodoti bijušajiem kolhozniekiem uz pajām, neviens par to īpaši nelicies zinīs.

Šogad iedzīvotāji saspārušies kopīgam projektam. Tā koordinatore bijusi Kornēlija Ivanova. Ļoti priecājusies, ka viņu ideja atbalstīta un nau- diņa piešķirta, tāpēc ar lielu entuziasmu visi ķērušies pie

● Dārzu ielas mājas nr. 6 iedzīvotājai Viktorijai Lācei prieks par kopīgiem spēkiem pārveidoto kāpņu telpu.

Foto: P.Pastars

darba. Rīkotas vairākas tal- kas. Lielos, jaunus logus, protams, mainīja isti meistari, bet iedzīvotāji pārkrāsoja sienas, griestus, ārdurvis. Palīgā aicināti arī citur dzīvojošie bērni un mazbērni. Ar projektā piešķirto naudu bijis par maz, tāpēc līdzekļi vākti arī papildus – pa 53 latiem no katra dzīvokļa.

Viktorija Lāce atklāja, ka iedzīvotājiem ir arī citas iece- res, tikai jāmeklē līdzekļi to realizēšanai. Vajadzētu no- mainīt ārdurvis, jāremontē jumts.

Bet projekta koordinatore Kornēlija Ivanova pauda gandarījumu, ka kaimiņi draudzīgi atsaukušies idejai par kopīgu darbu, tāpēc arī iniciatīvas grupa nosaukta «Kaimiņi». Daudzstāvu namu kāpņu telpu remonts bija viena no trijām prioritātēm projektu konkursā.

Līvānu novada iedzīvotāju veikums septembrī tiks novērtēts. Konkursa noteikumi paredz, ka labākā projekta realizētāji saņems papildus naudu – 500 latus.

Turpinājums 4. lappusē.

ZIŅAS

Preiļu ugunsdzēsēju darbu vērtēja kompleksā pārbaudē

No 6. līdz 10. augustam Preiļos strādāja Valsts ugunsdzēsības un glābšanas dienesta centrālā aparāta nozīmēta speciāla komisija, kas veica komplekso pārbaudi ugunsdzēsības un glābšanas dienesta Preiļu brigādē. Šādas pārbaudes tiek rīkotas visās brigādēs reizi piecos gados, «Novadnieku» informēja Valsts ugunsdzēsības un glābšanas dienesta Preiļu brigādes komandieris Valērijs Haritonovs.

Pārbaudes laikā tika izvērtēta preiļiešu gatavība veikt civilās aizsardzības uzdevumus, organizēt ugunsdrošību, kā arī tika pārbaudīta brigādes rīcībā esošā tehnika, finansiālie jautājumi. Novērtējums tiks saņemts tikai augusta beigās, taču, kā atzina V. Haritonovs, ar komisijas locekļiem tika pārrunātas arī problēmas un meklēti risinājumi to novēršanai jau tuvākajā laikā. Viena no aktuālākajām – modernas tehnikas trūkums. Lai gan jauna ugunsdzēsēju mašina Preiļu brigādei tiek solīta, pagaidām nav zināms, kad to varēs saņemt, jo konkurss tehnikas iegādei tiks izsludināts tikai šī gada beigās. Tāpat kavējas arī Valsts ugunsdzēsības un glābšanas dienesta Preiļu brigādes Aglonas postena ēkas celtniecības sākums, kas sākotnējos plānos bija paredzēts 2007. gadā.

Atbalstam lauku saimniecību modernizācijai varēs pieteikties septembrī

Lauku attīstības programmas pasākumiem «Lauku saimniecību modernizācija» un «Atbalsts uzņēmumu attīstībai un radišanai» varēs pieteikties jau no 1. septembra, «Novadnieku» informēja Zemkopības ministrijas speciāliste Solveiga Lazovska. Projektu pieteikumus pieņems un atbalsta finansējumu administrēs Lauku atbalsta dienests.

Zemkopības ministrija un Lauksaimnieku organizāciju sadarbības padome vienojušās, ka lauksaimnieki Eiropas Savienības atbalstam lauku saimniecību modernizācijai, kā arī atbalstam uzņēmumu radišanai un attīstībai varēs pieteikties mēneša laikā – līdz 30. septembrim. Tā būs šo atbalsta pasākumu projektu pieņemšanas pirmā kārtā. Kopumā projektu vērtēšanai paredzēti pieci mēneši. Sekos arī pieteikumu pieņemšanas otrā kārtā, kas pašlaik tiek plānota no 2008. gada 1. līdz 31. janvārim.

Kopējais pirmās kārtas finansējums lauku saimniecību modernizācijai paredzēts 32 miljonu latu apmērā. Savukārt uzņēmumu radišanai un attīstībai pirmās kārtas projektiem paredzēts atvēlēt 6,3 miljonus latu lielu finansējumu.

Ministru kabineta noteikumi «Kārtība, kādā piešķir valsts un Eiropas Savienības atbalstu lauku attīstībai atklātu projektu iesniegumu konkursu veidā», saskaņā ar kuriem gatavojami projektu pieteikumi, arī pieteikumu veidlapu formas pieejamas Zemkopības ministrijas mājas lapā www.zm.gov.lv sadaļā «Valsts un ES atbalsts».

NACIONĀLĀS ZIŅAS

Šodien valdība apstiprinās jauno novadu karti

Lai arī galīgo novadu karti iepriekš solīts apstiprināt septembrī jaunās robežās, kādas būs pēc 2009. gada pašvaldību vēlēšanām, valdība to izskatīs jau šodien, 21. augustā, vēsti laikraksts «Diena». Reģionālās attīstības un pašvaldību lietu ministrija (RAPLM) piektdienas vakarā savā mājaslapā ievietoja «svaigāko» un, pēc RAPLM teiktā, «galīgo» novada kartes variantu. Tas paredz kopumā 95 novadus un 10 republikas pilsētas: Cēsis, Daugavpils, Jēkabpils, Jelgava, Jūrmala, Liepāja, Rēzekne, Rīga, Valmiera un Ventspils. Novadu kartes versija ar 95 novadiem nosūtīta Latvijas Pašvaldību savienībai, kam jau pirmdien par to jānodod atzinums, stāstījusi RAPLM preses sekretāre Ilze Dišlere, apstiprinot, ka Štokenbergs ministrijas speciālistiem karti uzdevis izveidot līdz piektdienai, lai jau otrdien to apstiprinātu valdībā. Tas, ka pēdējā variantā ir 95 novadi, nozīmē, ka ministrs vairākām pašvaldībām ir piekāpies, atļaujot veidot mazākus novadus, jo iepriekšējais kartes projekts paredzēja ap 80 novadu. Tomēr visi iebildumi nav ņēmi vērā.

Latvijas 100 visbagātāko kopvērtība – 2,65 miljardi latu

Latvijas simt visbagātāko cilvēku īpašumu kopvērtība sasniegusi 2,65 miljardus latu – gandrīz ceturto daļu no Latvijas gada iekšzemes kopprodukta. To rāda «Baltic Screen» sadarbībā ar korporatīvo finanšu kompāniju «Laika Stars» izveidotais jaunais Latvijas 100 visbagātāko cilvēku saraksts. Pirmo vietu žurnālā «Pastaiga» publicētajā sarakstā tāpat kā pirms gada ieņem «Parex bankas» akcionārs un direktoru padomes priekšsēdētājs Viktors Krasovickis ar īpašumu kopvērtību 203 miljonu latu apmērā – par 18 miljoniem latu vairāk nekā gadu iepriekš. Otrajā un trešajā vietā atrodami «Aizkraukles bankas» vadītāji un akcionāri Oļegs Fiļs un Ernests Bernis, kuru īpašumu kopvērtība atbilstoši «Laika Stara» aprēķinu metodikai ir attiecīgi 113 un 110 miljoni latu. Uz 4.-5. vietu noslīdējis otrs «Parex bankas» vadītājs Valērijs Kargins un viņa nu jau bijusi dzīvesbiedre Tatjana Kargina: ja «Aizkraukles bankas» īpašnieku «vērtība» pieaugusi par vairāk nekā 30 miljoniem latu, tad galvenajam pakešietim un viņa dzīvesbiedrei (ar kuru bankieris joprojām nav līdz galam sadalījis mantu, līdz ar ko tā pašlaik tiek vienkārši dalīta uz pusēm) – tikai par nepilniem 20. Pazīstami ļaudis ir arī visu nākamo vietu ieņēmēji – «Rietumu bankas» akcionārs Leonīds Esterkins, Berga bazāra īpašnieks Justs Karlsons un «Liepājas metalurģa» saimnieks Sergejs Zaharjins. Vienīgais desmitnieka jaunpienācējs ir Kirovs Lipmans – viņam īpašumu vērtības pieaugumu par 17 miljoniem latu (līdz 54 miljoniem) nodrošinājis akciju pakešu vērtības kāpums tajā pašā «Liepājas metalurģā» un farmācijas uzņēmumā «Grindeks». Savukārt veselīem trim nākamajiem mūsu bagātājiem līdzpilsotiem īpašumu aprēķinātā vērtība bijusi vienāda – 52 miljoni latu. Līdz ar to vienoto 10.-12. vietu ieņem telekomunikāciju uzņēmējs Pēteris Šmidre, vēl viens «Rietumu bankas» akcionārs Arkādijs Suharenko un «Trasta komercbankas» saimnieks Igors Buimisters. Latvijas 100 visbagātāko cilvēku saraksta pilnā versija lasāma žurnālā «Pastaiga».

Graudu rekordcenas radīs ķēdes reakciju

Saskaņā ar Zemkopības ministrijas sagatavoto prognozi pirmo reizi atjaunotās neatkarīgās Latvijas zemkopības vēsturē graudaugu kopražā sasnēgusi 1,5 miljonu tonnu robežu. Izaudzēta rekordražā. Pirms nedēļas par tonnu vidēji maksāja 110 – 120 latus, bet patlaban cena ir 120 – 140. Tas, kā lēsa zemkopības ministrs Mārtiņš Roze, ir par 30 – 40 procentiem dārgāk nekā pērn un par 70 – 80 procentiem dārgāk nekā aizpērn. Šī gada labības augstā cena, kas salīdzinājuma ar 2003. gadu nu ir divkārtējais, ļoti negatīvi ietekmēs, pat apdraudēs gan pašu labības pārstrādes, gan lopkopības nozari, kā arī izraisīs ķēdes reakciju visu ar lauksaimniecību saistīto pārtikas produktu cenu kāpumā.

Ziņas sagatavoja T.Elste

NOVADNIEKS

Redaktore Tamāra Elste

Pasūtījuma indekss 3033.

Reģistrācijas apliecība nr. 000701018.

Izdevējs – SIA «NOVADNIEKS REDAKCIJA».

Redakcijas adrese: Brīvības ielā 14, Preiļi, LV-5301.

Elektroniskais pasts: novadnieks@axel.lv

Tālr. 53-07056, mob. tel. 29410288 (redaktorei),

53-07057 (reklāmas un sludinājumu pieņemšana),

53-07058, 53-07059 (žurnālistiem). Fakss 53-07057.

Par sludinājumu saturu atbild to iesniedzējs.

Laikrakstā publicētie materiāli ne vienmēr atspoguļo redakcijas viedokli.

Pārpublicējot atsauce uz «Novadnieku» obligāta.

Laikraksts iespiests SIA «Latgales druka» Rēzeknē.

Mājas lapa internetā: www.novadnieks.lv

Laikraksts iznāk astoņas reizes mēnesī
(otrdien, piektdien).

INFORMĀCIJA

Zviedri iepazīnās ar sociālā dienesta darbu Preiļos

Preiļu novada domes sociālajā dienestā viesojās dažādu organizāciju pārstāvji no Zviedrijas (sociālā darbiniece, kas strādā veco ļaužu mītnē; sociālā darbiniece, kas strādā ar insultu pārcietušiem cilvēkiem; asins pārliešanas centra darbiniece; sociālā aprūpētāja; tautas skolas pedagogs; baznīcas pārstāve, kas organizē brīvā laika nodarības baznīcā kristītajiem bērniem un jaunajām māmiņām) un Velku biedrības valdes locekļi Ivars un Liāna Velki. Tikšanās vadmotīvs bija cilvēkiem ar īpašām vajadzībām pieejamiem pakalpojumiem un piedāvātās aktivitātes Preiļu novadā, «Novadnieku» informē sociālā dienesta vadītājas pienākumu izpildītāja Anita Gāga.

Viesi no Zviedrijas iepazīnās ar sociālā dienesta darbu, piedāvātajiem pakalpojumiem, pabalstu veidiem, atzinīgi vērtējot pašvaldības ieguldījumu cilvēku ar īpašām vajadzībām interešu ieviešanā. Īpaši pozitīvi tika vērtēta pašval-

dības sniegtā iespēja bērniem ar īpašām vajadzībām pavadīt ikdienu vasaras nodarbībās, kuras jau vairākus gadus pēc kārtas organizē sociālais dienests, piesaistot darbiniekus, kas gatavi lietderīgi pavadīt laiku ar šiem bērniem, tādējādi viņu vecākiem dodot iespēju strādāt algotu darbu.

Tikšanās turpinājumā Velku biedrības locekļi iepazīstināja ar projekta ietvaros tapušo motivācijas programmu sociālās atstumtības riskam pakļautiem vecākiem, kuri aprūpē bērnu ar funkcionāliem traucējumiem, iesaistīšanai darba tirgū, kuras izstrādē kā metodiskais materiāls tika izmantota Dr.med. Beritas Lāgerheimas rokasgrāmata «Es arī varu!» par bērnu ar funkcionāliem traucējumiem attīstības iespējām un ierobežojumiem ģimenē un apkārtējā vidē. Viens no projekta sadarbības partneriem bija arī Preiļu novada dome. Motivācijas programmas izstrādē no 2006. gada novembra līdz 2007. gada februārim piedalījās sociālā dienesta vadītājas pienākumu izpildītāja Anita Gāga. Programma veidota ar mērķi veicināt vecāku, kas aprūpē bērnu ar funkcio-

«Kakis, kurš reiz uzlēcis uz
karstas plīts, vairs uz
karstas plīts netēks.
Un arī uz aukstas ne.»
M. Svens

RAPLM aicina pašvaldības aktīvi iesaistīties diskusijās par topošo Vietējo pašvaldību likumprojektu

Reģionālās attīstības un pašvaldību lietu ministrija (RAPLM) aicina pašvaldības aktīvi iesaistīties diskusijā par topošo Vietējo pašvaldību likumprojektu, izsakot savu viedokli un sniedzot priekšlikumus, «Novadnieku» informē Dace Kārklīņa, reģionālās attīstības un pašvaldību lietu ministra preses sekretāre. Nepieciešamību pilnveidot pašvaldību darbības tiesisko regulējumu nosaka izmaiņas Latvijas administratīvi teritoriālajā iedalījumā pēc novadu izveides.

Patlaban, saskaņā ar spēkā esošo likumu «Par pašvaldībām», Latvijā ir divu veidu pašvaldības: vietējās pašvaldības – pilsētu, novadu un pagastu pašvaldības, kā arī rajonu pašvaldības. Līdz 2009. gada vietējo pašvaldību vēlēšanām noslēdzoties novadu veidošanai, Latvijā vietējā pašvaldību līmenī darbosies novadu un republikas pilsētu pašvaldības, kā to paredz Administratīvi terito-

riālās reformas likums.

Izstrādājot Vietējo pašvaldību likumprojektu, RAPLM ir balstījusies uz spēkā esošo likumu «Par pašvaldībām». Piedāvājot veikt dažādus redakcionālus precizējumus, ministrija ierosina arī papildināt spēkā esošo tiesisko regulējumu ar jaunām normām, kas attiecas uz republikas pilsētu pašvaldību un novadu pašvaldību darbības regulējuma sakārtošanu.

Salīdzinot ar spēkā esošo likumu «Par pašvaldībām», jaunajā likumprojektā paredzēts izdarīt redakcionālas izmaiņas, kas saistītas ar atsevišķu pašvaldību tiesību institūtu regulējuma uzlabošanu un novecojušā regulējuma svīturošanu, piemēram: svītrotā X nodaļa «Rajona padome», atsevišķi izdalīta nodaļa, kas reglamentē pašvaldības lēmumu pieņemšanas procedūru, likuma I nodaļa «Vispārīgie noteikumi», papildināta ar pantu par pašvaldības principiem, kur, atbilstoši Eiropas Vietējo pašvaldību hartā noteiktajam, nostiprināts pašvaldību ekonomiskais pamats, tiesības un

atbildība, kā arī iedzīvotāju līdzdalība vietējās nozīmes jautājumu risināšanā.

Vietējo pašvaldību likuma spēkā stāšanās kārtība tiks noteikts īpašā spēkā stāšanās kārtības likumā, kura izstrāde šobrīd ir uzsākta.

Jaunais likumprojekts pirms iesniegšanas izskatīšanai Ministru kabinetā ir saskaņots ar Tieslietu ministriju un Finanšu ministriju. Savukārt Latvijas Pašvaldību savienības atzinumā nav precīzi noformulēts viedoklis par šo likumprojektu, norādot, ka pašvaldību viedokli pagaidām nav izdevies apkopot.

Nemot vērā likumprojekta nozīmību, kā arī, lai nodrošinātu pēc iespējas plašāku pašvaldību līdzdalību šī likumprojekta izstrādē, reģionālās attīstības un pašvaldību lietu ministrs Aigars Štokenbergs nosūtījis aicinājumu visām rajonu padomēm informēt pašvaldības par iespēju iesaistīties likumprojekta tapšanā.

Ar Vietējo pašvaldību likumprojektu ikviens interesents var iepazīties RAPLM mājas lapā internetā www.rapl.gov.lv.

Noskaidrots Latvijas tūrisma objektu un vietu Top-10

Lai atvieglotu ārvalstu tūristu izvēli plašajā Latvijas tūrisma piedāvājumā un vienlaicīgi radītu objektīvāku priekšstatu par Latvijas tūrisma pamatvērtībām, Tūrisma attīstības valsts aģentūra (TAVA) noskaidroja desmit populārākos Latvijas tūrisma objektus un vietas. Par attiecīgajiem Top-10 tūrisma objektiem TAVA izdos bukletus, kartes, kā arī tos popularizēs internetā, «Novadnieku» informē Normunds Kietis, Tūrisma attīstības valsts aģentūras sabiedrisko attiecību speciālists.

TAVA aptaujāja 75 tūrisma ekspertus, kuru vērtējumam tika nodotas 55

dažādas tūrisma piesaistes. Pēc ekspertu domām Latvijas tūrisma objekts nr.1 joprojām ir Rundāles pils.

Latvijas Top-10 vēl iekļuva: Vecrīga, Aglonas bazilika, Jūrmala un SPA centri, Gaujas Nacionālais parks, Kuldīgas vecpilsēta un Ventas rumba, Turaidas muzejrezervāts, Cēsu vecpilsēta un viduslaiku pils, Liepāja un Ventspils. Tūlīt aiz desmitnieka seko: Kino pilsētiņa «Cinevilla», Pedvāles brīvdabas mākslas muzejs un «Aerodium».

Pēc aptaujas rezultātiem, visaugstāko vērtējumu saņēma Rundāles pils. 72 no 75 ekspertiem to iekļuva pirmajā desmitniekā, tālāk seko Vecrīga un Aglonas bazilika ar attiecīgi 67 un 62 punktiem.

Pēc TOP-10 noskaidrošanas TAVA izdos bukletus, kartes, kā arī popularizēs attiecīgos objektus internetā, tādējādi palīdzot tūristiem vieglāk orientēties plašajā piedāvājumu klāstā un izvēlēties labākos un populārākos objektus, kurus apmeklēt ceļojuma laikā. Izvēlētajām top-desmit piesaistēm tiks pievērsta arī papildus uzmanība nākamā gada Latvijas prezentācijas seminārā «Buy Latvia, buy the Baltics». Piedāvātajiem tūrisma objektiem bija jābūt vienkārši atrodamiem, atvērtiem apmeklētājiem visu gadu, orientētiem uz plašām interešu grupām. Ap katru no izvēlētajiem top-desmit objektiem tiks veidoti maršruti, kuri ļaus iepazīt attiecīgā reģiona interesantākās tūrisma vietas.

OTRDIENAS INTERVIJA

1. septembrī Jaunsilvas pamatskolas skolotāja MAIJA ANCĀNE atkal sāks visu no gala – ar pirmklasniekiem. Pašlaik, sagaidot mazos, viņa gatavo klasi. Tā ieguvusi dzīvespriecīgu izskatu ar jaunām, neparastām tapetēm un griestu segumu. Divas reizes šādu ceļu viņa jau nogājusi – bērnus ievadījusi pašās pirmajās skolas gudrībās un mācījusi līdz 4. klasei. Skolā nostrādāti desmit gadi. Jaunsilvas pamatskolas direktore Janīna Usāre augstu vērtē skolotājas lielās darba spējas, to, ka viņa ir apguvusi papildprofesijas un spēj vadīt arī citu priekšmetu stundas, koleģialitāti, autoritāti, vēlmi savos audzēkņos saskatīt talanta iedīgļus un tos attīstīt, vest izglītojošās ekskursijās, veicināt viņu piedalīšanos projektos un konkursos, kas skolai atnesuši daudzas godalgas un uzvaras.

● Maija uzaugusi piecu bērnu ģimenē, bija viena no vecākajām, bet šajā agrās bērnības fotogrāfijā redzama kopā ar brāli Māri. Foto no Ancānu ģimenes albuma

3.

Esmu pieradusi par visu uzņemties atbildību

— Tas ir tāds mazliet neierasts savienojums — sākumskolas un informātikas skolotāja. Kā pie tā esat nonākusi?

— Ir nācies mācīt arī matemātiku un vizuālo mākslu, kad priekšmetu skolotāja bija bērniņa kopšanas atvaļinājumā. Esmu beigusi Rīgas Tehnisko universitāti tajā laikā, kad tā vēl saucās par Politehnisko institūtu. Mana profesija bija automātikas un skaitļošanas tehnikas speciāliste. Augstskolas absolvēšana sakrita ar to laiku, kad jau auklēju pirmo dēliņu. Pārcēlos dzīvot uz vīra lauku mājām Jaunsilvā. Tas nebija tālu, jo arī mana dzimtā puse ir Turku pagastā. Pirmajam dēlam sekoja otrs, trešais, un tā septiņus gadus pavadīju mājās, audzinot bērnus. Man bija ļoti svarīgi viņus auklēt pašai, nevis nodot vecmāmiņas ziņā. Tomēr mājās nejutu istu dzīves piepildījumu, tāpēc, kad bērni paaugās, sāku meklēt darbu. Iekārtojos skolā par informātikas skolotāju. Protams, zināšanas vajadzēja papildināt un tāpēc vienu gadu studēju Daugavpils Universitātē, apgūstot pedagogiju un psiholoģiju, pusotru gadu — sākumskolas skolotāja zināšanas. Papildus apguvu arī vizuālās mākslas, matemātikas, dabas zinību priekšmetu mācīšanu no 1. līdz 6. klasei.

— Kas iespaidoja jūsu pirmo izvēli — apgūt skaitļojamās mašīnas?

— Manā dzīvē bieži tā gadījies, ka es kaut ko izvēlos, isti nezinot, kas tas ir. Par skaitļojamajām mašīnām zināju tikai no laikrakstos redzētām bildēm, un iedomājos, ka es arī par tādām varētu valdīt. Taču sanāca tā, ka ar skaitļojamajām mašīnām dabūju strādāt tikai prakses vietā konstruktora birojā Rīgā. Eksakto priekšmetu mācīšana man patīk joprojām. Taču to, ka varu mācīt zīmēšanu, atklāju tikai tad, kad apguvu sākumskolas skolotājas specialitāti. Man bija tādas atzīmes, par kādām pirms tam pat nevarēju iedomāties.

— Pedagoģa profesija pēdējā laikā ir sabiedrības uzmanības centrā. Visi «zina», kādām jābūt «pareizam» skolotājam, visi cenšas mācīt vai kritizēt, daudz tiek runāts par amata prestižu. Jūs esat jauno laiku skolotāja, kam stāžs veidojies neatkarības gados. Kāda jums šī profesija liekas?

— Mazāk domāju par to, kāds mūsu amats liekas citiem, bet vairāk par to, kā labāk paveikt savu darbu. Kāds bērniņš ir atnācis uz 1. klasi, tādu arī ņemu preti un pēc labākās sirdsapziņas cenšos dot to, kas no manis tiek gaidīts — zināšanas, prasmi uzvesties sabiedrībā.

Par savu darbu nekad neesmu dzirdējusi sliktus vārdus. Bet no otras puses, — šeit laukos jau citas izvēles nav, un esmu ļoti priecīga par to, ka man ir iespēja strādāt skolā, un ka man patiešām patīk šī profesija.

Cilvēki reizēm saskata tikai ārējo un domā, nu, kas tur liels, — skolotājs ierodas skolā, novada stundas. Viņi neredz, cik bieži pedagogi dodas uz kursiem, patstāvīgi ceļ savas zināšanas, pilnveido profesionālo meistarību, iesaistās projektos. Kaut gan projekti paņem ļoti daudz laika, līdzdalība tajos atmaksājas, jo bērniem tādējādi ir iespēja iegūt papildus zināšanas. Piemēram, ar iepriekšējo 3. klasi iesaistījāmies vides projektā. Skolēniem darbošanās patika, un pēc tam dabaszinību ieskaitē viņi parādīja ļoti labas zināšanas. Tas prasa daudz darba un gatavošanās, un es nevaru no skolas aiziet pulksten divos, kad manai klasei ir beigušās stundas. Visbiežāk došanās uz mājām sanāk ap pieciem

● Skolotāja Maija Ancāne pirms katra 1. septembra ikvienam savam audzēkņim sagatavo kādu apsveikumu. Varbūt bērnu pārsteigs pašdarināta ozolziņa, varbūt skolas fotogrāfija ar izgaismotiem klases logiem, varbūt kaut kas cits. Bet katrā gadījumā tas būs ar mīlestību darināts un liks mazajam skolnieciņam saprast, ka viņš ir ticis gaidīts. Foto: P.Pastars

sešiem pēcpusdienā. Ja gribi būt labs skolotājs, jāstrādā daudz. Katrai stundai jāgatavo kaut kas interesants un tāds, kas dod papildus zināšanas par mācāmo vielu. Taču uzskaites sistēma, runājot par pedagogu atalgojumu, gan paredzēta pa stundām — tik un tik kontaktstundas, tik un tik burtnīcu labošanai, tik un tik — audzināšanai.

— Atnākot uz skolu, mazajam pirmklasniekam priekšstats par pasauli un uzvedība ir tāda, kāda viņam iedota ģimenē.

— Bez šaubām, katram ir bijusi citāda audzināšana, katram sava izpratne par ētiskajām normām, par to, kas ir labs un kas — slikts. Pēdējos gados gan daudz palīdz pirmsskolas izglītības sistēma, bērni uzsāk skolas gaitas jau ar zināmām iemaņām un prasmēm.

— Kuru dienu skolotāji vairāk gaida, — 1. septembri, kad bērni ar puķēm ierodas skolā, un viss sākas no jauna — stundas, kontroldarbi, gramatika, rēķināšana, atzīmes, vai mācību gada pēdējo dienu, kad atkal ir puķes, bet šoreiz — atvadas līdz rudenim?

— Pavasarī jūtams jau nogurums, jo es nemāku haltūrēt, — visu gadu strādāju, strādāju, un mācību gada beigas nāk ar tādu kā atvieglojumu. Rudenī atkal gribas ātrāk ieraudzīt, kādi pa vasaru bērni izauguši, ko darijuši. Viņiem jau stāstāmā pietiek, spēj tikai klausīties. Es pat tā isti nevaru pateikt, ko vairāk gaidu. Bet, kad pienāk 4. klases beigšana, tad gan raudu. Man acis slapjā vietā.

— Tas laikam ne katram dots — spēst iemīlēt arī svešus bērnus.

— Man tāda īpašība bijusi no laika gala, mazākie bērni vienmēr patikuši. Savus audzēkņus pieņemu kā savējos. Ja es saku, — mani bērni, — tad visi saprot, ka runāju

● Maija Ancāne kopā ar savas ģimenes vīriem: dzīvesbiedru Ilmāru, dēliem Jāni, Armandu un Rolandu vienā no ģimenes svētku dienām. Foto no Ancānu ģimenes albuma

par saviem skolēniem, nevis par personīgajiem dēliem.

— Kad jums atrodas laiks informātikas mācīšanai, jo sākumskolas skolotājs savā klasē taču māca visas stundas pēc kārtas?

— Tagad pieņemts, ka mazajās klasītēs dabaszinību priekšmetus pasniedz cits skolotājs. Starp citu, mūsu skolā tā sanācis, ka tā ir mana vārda un uzvārda māsa — otra Maija Ancāne. Tāpēc informātikas stundām laika pietiek. Sogad tā būs jāmāca 5. — 9. klasēm, izņemot 8. klasi. Informātikas mācīšanai man derēja iegūtā pamatspecialitāte, bet papildus vēl bija jābeidz kursi, ko izgāju Preiļu Valsts ģimnāzijā. Katru gadu mācos arī informātikas pasniegšanas metodikas kursus atsevišķām klasēm. Priecājos, ka jaunieši droši un labprāt izmanto jaunās tehnoloģijas. Piemēram, ja vajadzīgs sagatavot referātu bioloģijā, neviens to vairs ar roku neraksta. Arī materiālus sameklē internetā, darbu uz datora atbilstoši noformē.

— Jūsu uzvārds saistībā ar skolas audzēkņu datorprasmēm izskanējis arī ārpus skolas robežām.

— Ar saviem audzēkņiem ik gadus piedalāmies animācijas filmu veidošanas festivālā, ko organizē Rīgas Skolēnu pils. Skubinu uz to, lai skolēni «nesēž internetā», bet mācās darīt kaut ko lietderīgu. Filmiņu veidošana ir ļoti darbietilpīga, prasa daudz laika un profesionalitātes, taču autori ir ļoti lepnī par saņemtajiem diplomiem. Ikreiz tiek apbalvota vismaz puse no mūsu aizstūtajiem darbiem. Labus panākumus — otro un trešo vietu ieguvām pirms pāris gadiem «Microsoft» rīkotajā mājas lapu veidošanas konkursā.

— Vai pati nebaidāties kļūt datoratkarīga?

— Dikai sēdēšanai pie datora man nav laika. Es datoru izmantoju mācību materiālu gatavošanai vai jaunās informācijas iegūšanai. Bez tam vīram Ilmāram pieder zemnieku saimniecība, un tajā vienmēr va-

jadzīgas darba rokas. Patik arī audzēt puķes, apzaļumot mājas teritoriju. Labprāt pievērsos kulinārijai. No vīramātes iemācījos cept lielo torti, arī maizes cepšanas noslēpumus. Mēs ēdam tikai pašceptu maizi. Savs laiks vajadzīgs arī dēliem. Vecākais — Jānis, kurš pasaulē nācis 23. jūnijā, tagad mācās Tehniskajā koledžā, bet abi jaunākie Armands un Rolands — šajā pat skolā un arī mākslas skolā Livānos, tāpēc nereti jāparūpējas par viņu nokļūšanu mājās. Man patīk bieži mainīt savu izskatu ar frizūru un tērpu palīdzību, bet garderobes papildināšanai mēdzu pati apgleznot zīda šalles, kas arī prasa laiku. Skaistas šalles labprāt arī nopērku.

— Pastāstiet, kā jūs ar savu audzēkņi šovasar nokļūvāt Vašingtonā.

— Pirms pāris gadiem audzēkņus mudināju piedalīties Vispasaules bērnu zīmējumu konkursā «Mans iemiļotākais sporta veids» nacionālajā kārtā. Tajā laikā aizvietoju citu skolotāju un bērniem mācīju vizuālo mākslu. No skolas iesūtītajām darbības abos žanos, — gan datorgrafikā, gan gleznojumos. Tikām uzaicināti uz noslēgumu Rīgā, kur mūs gaidīja patīkams pārsteigums — pirmklasnieka Matisa Zalāna darbs nacionālajā kārtā atzīts par labāko. Matiss tika uzaicināts uz Bērnu mākslas festivālu Mīnhenē, kurp pagājušajā vasarā devāmies kopā ar viņa mammu. Tur bija ieradusies bērni no Eiropas valstīm, gleznoja, zīmēja, atpūtās. Šogad Vašingtonā notika festivāla noslēgums, uz kuru bez Matisa bija aicināta vēl viena Latvijas meitene no Salacgrīvas ar skolotājām. Ceļa izdevumi bija ievērojami. Zēna braucienu apmaksāja Izglītības un zinātnes ministrija, bet mamma tādas izdevumus ceļā apmaksāšanai nevarēja atļauties. Ja nebrauktu arī es, tad Matiss nevarētu izmantot iespēju apmeklēt Ameriku. Neko darīt, posos ceļam. Mamma savu dēlu man pilnībā uzticēja. Savācu savus līdzekļus, atbalstīja arī skola, un tā devāmies uz ASV. Vašingtonā dzīvojam latviešu ģimenēs, nedēļas laikā gūvām daudz neaizmirstamu iespaidu. Matiss varēja praktizēties angļu valodas zināšanās un, protams, pavadīt laiku ar bērniem no visiem kontinentiem, piedaloties festivāla noslēgumā, attīstot savas jaunrades spējas darbnīcās. Mums abiem vislabāk patīka indiāņu darbnīca. Apskatījām arī muzejus. Tik tālu es vēl nebiju bijusi. Vācija, Luksemburga, Slovākija, — tās ir valstis, ko biju redzējusi līdz šim. Bet Matissam par šo braucienu bija ļoti liels prieks, un tas arī mani darīja laimīgu.

Savus audzēkņus vienmēr mudinu piedalīties konkursos, informēju par tiem, palīdzu gatavoties. Katram bērnam ir kādas spējas, kas jāattīsta. Vienam labāk padodas zīmēšana, citam domraksti, vēl kādam — daiļlasiņa māksla. Atliek tikai uzmuntrināt, bīkstīt un nelīkties mierā, kamēr skolēns sagatavojas konkursam. Prieks par panākumiem ir abām pusēm. Esmu pieradusi atbildību uzņemties visās lietās.

— Kas skolotāja darbā ir pats skaitākais?

— Redzēt, ka audzēkņi ir guvis sasniegumus dzīvē, ka viņam veicas.

L.Rancāne

Līvānu slimnīcā vērienīgi siltināšanas darbi

Līvānu slimnīcā šovasar notiek vērienīgi siltināšanas darbi, jo tiek apgūti Eiropas Reģionālās attīstības fonda un Veselības ministrijas piešķirtie līdzekļi 75 000 latu apmērā, informēja SIA «Līvānu slimnīca» valdes priekšsēdētājs Vadims Krimans. Pašlaik uzņēmuma «Oškalns Celtniecība» strādnieki veic ēkas fasādes siltināšanas un apmešanas darbus, kā arī sienu krāsošanu. Atsevišķās vietās tiek veikts arī jumta remonts, pilnībā veikta bēniņu siltināšana, «Novadnieku» informē sabiedrisko attiecību speciāliste Līvānu novada domē Ginta Kraukle.

Būvdarbi notiek arī iekštelpās, radot neērtības pacientiem, taču slimnīcas vadītājs atvairina vienus, sako, ka citas izejas remonta veikšanai diemžēl nav. Slimnīcas pirmajā stāvā kapitāli tiek remontēti trīs ārstu kabineti, kā arī procedūru kabinets un viena administrācijas telpa. Pacientiem pievilcīgāks kļūs arī vestibils, jo taps jauna, atvērta tipa reģistra-

tūra, kur būs iespējams saņemt numuriņu, pieteikties pie ārsta vai uzgaidīt. Remontdarbi ilgs līdz oktobra beigām.

V.Krimans atzīst, ka patlaban slimnīcai ir izdevies izķepuroties no parādu bedres, kādā tā bija pirms vairākiem gadiem. Domē ir apstiprināta slimnīcas attīstības stratēģija. Ar Saeimas deputāta Jāņa Klauža atbalstu slimnīca ieguvusi arī 65 000 latu no valsts budžeta papildus remontdarbiem. Par šo naudu pašlaik tiek remontēti sanitārie mezgli terapijas nodaļā. Ierīkotas dušas kabīnes, tualetes būs pieejama invalīdiem ratņkrēslā. Šie darbi tiek veikti slimnīcas darbinieku spēkiem. Šobrīd uz Latviju ceļo arī jauns lifts, kurš nomainīs veco padomju laika pacelēju. Lai veiktu tādas pašas analīzes, kā lielajās slimnīcās, laboratorijas vajadzībām nopirkts jauns bioķīmiskais analizators.

● Līdz siltināšanas darbu beigām slimnīcas ārienes sedz sastatnes.

Aicina uz ziediem paskatīties inovatīvi

Tuvojoties pirmajai skolas dienai, uz ziediem, kas domāti skolotājam, paskatīties radoši un netradicionāli aicina Līvānu inženiertehnoloģiju un inovāciju centra demonstrāciju centru.

Konkursā «Netradicionāli ziedi skolotājam» aicināti piedalīties 1.-12. klašu skolēni, kuru gatavotie ziedi nedrīkst būt ne griezti, ne arī veikalos nopērkamie mākslīgie ziedi, informē konkursa organizatore Baiba Vucenlīdzāne.

Darbi jāiesniedz demonstrāciju centrā (1. stāvā, Domes ielā 3, Līvānos) līdz 27. augustam. No 27. līdz 31. augustam darbi būs aplūkojami demonstrāciju centrā. Uzvarētājus paziņos pirmajā skolas dienā, kas šogad ir 3. septembrī, ziņo sabiedrisko attiecību speciāliste Līvānu novada domē Ginta Kraukle.

Sīkāka informācija demonstrāciju centrā vai pa tālruni 5307805. E-pasts: baiba@livani.lv.

Skaidros Lauku attīstības programmas iespējas

Ikvienam, kuram nepieciešama informācija par Lauku attīstības programmu un tās piedāvātajām iespējām finansējuma ieguvē, aicināts apmeklēt semināru par lauku saimniecību modernizāciju un atbalstu uzņēmumu radīšanai un attīstībai, kas notiks Līvānu inženiertehnoloģiju un inovāciju centrā (IIC), Līvānos, šodien, 21. augustā, plkst. 11.00, «Novadnieku» informē sabiedrisko attiecību speciāliste Līvānu novada domē Ginta Kraukle.

Semināru par Lauku attīstības programmas pasākumiem 2007. – 2013. gadam rīko Līvānu IIC sadarbībā ar SIA «Baltijas konsultācijas» un Latvijas Elektrorūpniecības un Biznesa Inovāciju Centru projekta «Business promotion Rainbow for Migrant Entrepreneurs» ietvaros.

Semināra laikā tiks izskaidrotas Lauku attīstības programmas atbalstāmās aktivitātes un atbildēts uz interesējošiem jautājumiem, kā arī piedāvātas individuālas konsultācijas par uzņēmējdarbības jautājumiem un atbalsta saņemšanu.

Pieteikšanās un informācija pa tālruni 5307800, 26070822; fax: 5307816 vai pa e-pastu zane@livani.lv.

Iedzīvotāji paši veido dzīves vidi

Sākums 1. lappusē.

Aka un diķis kapsētas uzturēšanai kārtībā

Pēc Līvānu novada Rožupes pagasta vairāku ciemu iedzīvotāju iniciatīvas izrakta jauna aka un diķis, kuru ūdens būs izmantojams Mucenieku kapsētas uzturēšanai kārtībā. Šis projekts saucās «Līdzās aplūsušo mūžu dārzam», un to koordinēja Pastalojānu iedzīvotājs Vitālijs Kursietis. Mucenieku kapsētā savus mirušos piederīgos apbedī Kūku, Kūkusiliņu, Pastalojānu, Jauju un Mucenieku iedzīvotāji, stāstīja Vitālijs Kursietis, bet aizgājušo kapu kopīgu apkopšanai šeit nebija ūdens. Vietējie, dodoties uz kapsētu, ūdeni puķu vāzēm vai dekoratīvo stādījumu aplaistīšanai ņēmuši līdz no mājām, bet ko darīt tiem, kas ieradās no Rīgas, Jēkabpils vai citām tālām vietām?

Sensenos laikos te jau bijis diķis, tagad aizaudzis un pārpurvojis. Tāpēc iedzīvotāji sasparojušies kopīgajam Nīderlandes atbalstītajam projektam «Līvānu novada iedzīvotāji veido savu vidi», tapusi iniciatīvas grupa, kam arī šeit dots nosaukums «Kaimiņi». Veco diķi nevarēja atjaunot, teica Vitālijs Kursietis, jo tā tuvumā gadu gaitā ierīkots gan gāzesvads, gan augstsprieguma un zemsprieguma elektrolīnijas, saskaņošanas un dokumentu kārtrošanas ceļš bijis pārāk garš. Ūdenskrātuvei meklēta cita vieta, un to uz sava gabala atvēlējis kāds zemes īpašnieks. Projekta realizē-

● Diķis, aka, soliņi, zāliens pie Mucenieku kapsētas tapusi pēc vietējo Rožupes pagasta iedzīvotāju iniciatīvas. Agrāk šeit bija krūmājs. Foto: P.Pastars

šanai saņemti 700 latu. Taču diķa rakšana izrādījies sarežģīta. Ekskavatora kauss ar katru reizi noliecies aizvien dziļāk, bet ūdens nerādījies. Beidzot diķis tomēr sācis pildīties, taču projekta realizētājiem kļuvis skaidrs, ka dziļi un stāvo krastu dēļ ūdens būs grūti sasniedzams, sevišķi gados vecākiem cilvēkiem.

Iedzīvotāji no iecerētā neatkāpās. Tika lūgta rīkstnieka – Viktora Kūkas palīdzība un atrasta ādere – turpat līdzās izraktajai ūdenskrātuvei. Iniciatīvas grupa ar jaunu enerģiju ķēras pie dar-

ba – šoreiz pie akas rakšanas, ņemot palīgos arī tehniku. Vieta bija noteikta pareizi, un jau pēc pāris izraktiem metriem aka sāka pildīties ar ūdeni.

Tagad darbi pabeigti. Katram, kurš ierodas uz Mucenieku kapsētu, skatienam paveras diķis ar abās pusēs nolīdzinātiem krastiem, uz bērtu melnzemi un iesētu zāli. Aka ar cementa grodiem un brūni krāsotu bidāmu vāku, tādas pašas krāsas soliņi atpūtai, bet dekorācijai – ierakti ratu riteņi. Akai vāku, tāpat kā soliņus pie tās izgatavoja Viktors Kūka, daudz

darba šeit ieguldījuši pārējie projekta dalībnieki, īpaši kapu vecākais Jānis Kotāns, stāstīja Vitālijs Kursietis. Darbā bijis daudz. Viņš teica, ka kapsētas labiekārtošana turpinās. Akas apkārtni iecerēts izlikt ar dolomīta plāksnēm, par pašvaldības piešķirto naudu ap kapsētu tiek stiepts jauns stiepļu žogs, ir vēlēšanās turpināt egļu dzīvzoga izveidošanu.

Iedzīvotāju vēlme uzlabot savu apkārtni vidi Līvānu novadā nesusi labus augļus.

L.Rancāne

Ciemos savā sentēvu dzimtenē

Aglona 14. un 15. augustā, Krusta ceļš, tūkstoši dievlūdēju, vasaras svelmainās dienas, gatavās labības smarža, āboli dārzos, baltie lielceļi, bet pats galvenais – latgaliski runājoši cilvēki, tie bija iespaidi, ko šomēnes aizgūtņiem sev smēlās ļoti tāli Latgales ciemiņi – atbraucēji no Krasnojarskas novada Ačinskas rajona. Īsāk sakot, Sibīrijas latgaļi.

Precizitātes labad gan jāpiebilst, ka šeit nav runa par 1941. vai 1949. gada represijās cietušajiem latviešiem, bet par ļaudīm, kas Sibīrijā nokļuva citā laikmetā un citos apstākļos. Pareizāk sakot, uz Sibīrijas neapstrādātajām zemēm 18. gadsimta deviņdesmitajos gados brīvprātīgi pārcēlās šo cilvēku senči, bet šiem pusmūža latgaļiem, ar ko «Novadnieks» tikās 15. augustā Aglonā, citas dzimtas vietas kā Krasnojarskas novads, nemaz nav. Viņi – daļēji īsteni sibīrieši, daļēji – latgaļi – joprojām saglabājuši ģimenēs pārmantotās valodas zināšanas un interesi par senču tālo dzimteni – Latviju. «Novadnieks» jau informēja (ši gada marta numuros), ka uz Ačinskas rajonu šī gada janvārī kopā ar Latvijas Universitātes Filoloģijas fakultātes asociētās profesores Lidijas Leikumas organizēto valodnieku ekspedīciju bija devies arī Pieniņu Romas katoļu draudzes priesteris Aigars Bernāns. Pēc atgriešanās priesteris par redzēto dalījās savos plašajos iespaidos ar «Novadnieka» lasītājiem. Bet šoreiz viņš bija namatēva godā, un augustā sešu Sibīrijas latgaļu grupa ar pateicību pieņēma Aigara Bernāna un citu Preiļu rajona, kā arī Latgales iedzīvotāju viesmīlību. Arī «Novadnieka» žurnālisti ar ceļotājiem tikās Aigara Bernāna dzīvesvietā, kur grupa Lidijas Leikumas vadībā atgriezās nogurdināti, bet ļoti apmierināti pēc divu dienu pārsātinātās programmas Aglonā.

Sibīrijas latgaļi pēc četras diennaktis ilga brauciena ar vilcienu 14. augustā ieradās Rēzeknē, kur

aplūkoja Atbrīvošanas pieminekli, kas nupat bija nosvinējis 15. gadskārtu kopš tā atjaunošanas, bet pēc tam ieradās Aglonā. Neskatoties uz ceļa un laika joslu atšķirības dēļ radīto nogurumu, piedalījās visos svētku dievkalpojumos un pirmajā naktī pie miera devās ap pulksten diviem, pēc Ačinskas laika – ap pulksten sešiem rītā. Pēc isa naktsmiera viņi agri cēlās, lai paspētu uz svēto Misi latgaļu valodā, ko vadīja Aigars Bernāns. Latviski viņi nesaprot, jo šo valodu nav dzirdējuši. Pirms tam viņiem bija iespēja pieiet pie bikts, diviem no atbraucējiem – pirmo reizi mūžā. Trīs no grupas saņēma iestiprināšanas Sakramentu, uzskatot to par lielu laimi. Viņi visi ir katoļi, visus kristījušas pašu «babiņas», jo pirms izbraukšanas uz Sibīriju izceļotājus vietējie priesteri tika apmācījuši, kā veikt svarīgākos reliģiskos rituālus, zinot, ka atbraucējiem nāksies iztikt bez katoļu priesteriem. Vairākiem no tālajiem ciemiņiem tagad mūžā bija pirmā reize, kad viņi ienāca katoļu baznīcā, redzēja tik daudzus garīdzniekus. Viņu vecāki, kas bija piedzimuši Sibīrijā un tagad jau miruši, tā arī palikuši ar nesaņiegtiem sapņiem, piemēram, — dzirdēt ērģeles, par ko bija stāstījuši paši tālākie senči, kas šādas atmiņas aizveda līdzī no Latvijas. Pirmo reizi redzēta arī procesija. Ar prieku uzņēmts tas, ka Latvijā konfesijas uztur draudzīgas attiecības, un 15. augusta svētkos piedalās arī pareizticīgo baznīcas pārstāvji, kas ar savu klātbūtni pagodinājis Valsts prezidents. Bet lielākais prieks – viscaur dzirdēt latgaļu valodu, un tas bijis tik nepierasts, ka «čuži cylvāki runoj latgaliski». Jūtamies kā pasakā, teica tālie ciemiņi. Līdzī viņiem bija paņemtas lapiņas ar latgaliski uzrakstītām lūgšanām «Tāvs myusu», «Esi sveicnuota...», dziesmu «Jaunova Svātu», jo latīņu alfabētū pazist ne visi. Sibīrieši izbaudīja katra ābola smaržu, to apmīloja un griezīja rokās, jo nokļuva savā sapņu zemē, zemē, kur āboli aug. Ar

● Tālie ciemiņi no Sibīrijas 15. augustā Aglonā kopā ar priesteri Aigaru Bernānu un profesori Lidiju Leikumu (otrā no kreisās). Foto: L.Rancāne

interesi izstāģēja Aglonas kapsētu, brīnoties par kapu kopšanas tradīcijām. Aigars Bernāns katram uzdāvināja Latgales māla svilpaunieku, kā simbolu no «aistu» (stārķu) zemes ar vārdiem, ka viņi visi ir kā gājputni, kas uz īsu laiku atgriezušies savā senču dzimtenē. Un māla pikucītis – viņu tēvutēvu zeme. Pēc šiem vārdiem ciemiņu acis bija pilnas ar asarām.

Žurnālistu saruna ar katru no atbraucējiem notika latgaliski, bet viņiem sakāmais bija līdzīgs – emocijas par redzēto. Julejas Jurikovas (dzimušas Kotānes) tālie senči kādreiz izceļojuši no Rēzeknes rajona. Man nav tādu vārdu, lai pateiktu, cik šeit, Latvijā viss ir skaisti un labi, mēs priecājamies par jums, balsij aizlūstot, teica sievietē. Olga Stivrāne savu senču izcelšanās vietu nezināja, bet viņai šeit patīkot viss. Esot savādāk, nekā domāts pirms došanās uz

Latviju, daudz labāk – daba patīkamāka, cilvēki jaukāki. Taču uz šejieni nepārceltos. Tur, tālajā Sibīrijā – gan dzimtā vieta, gan mājas, gan bērni un ģimene. Anatolijs, kura sentēvi no Varakļāniem uz Sibīriju devušies kā uzvārda ūgains īpašnieki, tagad ir Ugainovs, Vera Šupuņņika atcerējās savu vecvecāku bijušo uzvārdu Šūpulniece. Brīnums, viens vienīgs vārds – brīnums, — tā Anatolijs teica par Latvijā redzēto.

Daži no grupas Latvijā bija pirmo, citi – otro vai trešo reizi. Taču pirmie apmeklējumi notikuši vēl padomju laikā, un tagad viss esot savādāk. Vieni valoda ritēja raiti, citiem pamišus ar krievu vārdiem, bet kāda no viesnām latgaliski saprata, bet izteikties varēja tikai krieviski. Viņas darba mūžs aizritējis ļoti nopietnā vietā, strādājusi atomrūpniecībā, kur ražojusi blokus atomelektrostacijām.

Aglona, Izvalta, Daugavpils, Rēzekne, Balvi, Rīga — tās bija galvenās pieturvietas nedēļu garā ceļojumā pa Latviju. Programma ļoti noslogota, tajā bija paredzētas daudzas tikšanās ar pašvaldību, augstskolu, masu mediju, sabiedrisko organizāciju pārstāvjiem, baznīcu, skolu, skaistāko dabas objektu iepazīšana, kultūras programma, atpūta. Ceļojuma laikā bija organizēti trīs semināri: Rēzeknē un Balvos — «Latgališi Sibīri, sibīrieši – Latgolā», Rīgā — «Latviši Sibīri, sibīrieši – Latvejā». Rīgā sibīrieši tikās ar valdības pārstāvjiem, kas šim ceļojumam bija sagādājuši līdzekļus.

21. augustā Sibīrijas latgaļi uzsāka atpakaļceļu uz savu tālo dzimteni, atstājot Latviju ar visiltākajām jūtām un izpildījuši savu draugu, paziņu, tuvinieku lūgumu — «pasalygt pi mameņis Divmuotes».

L.Rancāne

AKTUĀLI

Aizsardzības pasākumi augļu dārzos

Posta ābeles un bumbieres

Jūnija vidū ābolu un bumbieru mazos auglišus sāka inficēt kraupis, tagad tas turpina izplatīties uz augļiem un lapām, informē Valsts augu aizsardzības dienesta Latgales reģionālās nodaļas vecākā eksperte agronomijā Anita Trūpa. Klimatiskie laika apstākļi veicina miltrasas attīstību un izplatību. Bumbieru dārzos kraupis inficē arī jaunus dzinumus, kā rezultātā lapas un dzinumi nokalst jeb nomelnē. Ievērojami izplatās augļu puves. Mitrie, nepastāvīgie laika apstākļi veicina augļu plaisāšanu, kas paver ceļu puvi un citu infekciju iekļūšanai augļos. Regulāri jāsavāc un jāizvāc no dārza zem kokiem nobirušos tinēju un citu kaitēkļu saēstos augļus. Puvju bojātos nobirušos augļus jāsalā-

sa, jānovāc tos no vainaga un jāiznes no dārza, tā daļēji ierobežojot infekcijas izplatību. Slimību ierobežošanai jānosmidzina ar fungicīdu rudens un ziemas šķirņu kokus. Stingri jāievēro nogaidīšanas laiks. Bumbieru lapas inficē bumbieru — kadīku rūsa. Bumbieru un plūmju dārzos lapas invadē panģerces, nobirušās lapas jāsavāc un jāiznīcina.

Bakteriālo iedegu vēl nav

Apsēkotajos dārzos Latgales reģionā bakteriālo iedegu *Erwinia amylovora*/ pazīmes netika konstatētas, bakteriālo iedegu pazīmju aizdomu gadījumos nekavējoties ziņojiet Valsts augu aizsardzības dienesta (VAAD) speciālistiem savā rajonā

vai reģionā, lai varētu savlaicīgi konstatēt un pasargāt no infekcijas apkārt augošos kokus. Ar bakteriālo iedegu inficējas ābeles, bumbieres, pilādži, korintes, krūncidonijas, klintenes un vilkābeles. Plaša informācija par bakteriālo iedegu ir VAAD mājas lapā www.vaad.gov.lv.

Jāsargā avenas un ogulāji

Atsevišķām avenāju šķirnēm šogad stipri attīstās mizas plaisāšana. Pēc ražas novākšanas jāizgriež nezāles un ari jaunie inficētie dzinumi ar violetiem slimību ierosinātājiem plankumiem. Pēc zaru izgriešanas stādījumi jāapsmidzina ar kādu no fungicīdiem. Jāizgriež panģodīna invadētie dzinumi ar uzbriedumiem. Tādos stādījumos vēlams augsni mulčēt ar 10-15 cm

kūdras, zāģu skaidu vai cita materiāla kārtu rudenī, tādā veidā daļēji tiks ierobežota pangodīna izplatība.

Ogulāju lapu plankumainības šobrīd izplatās nedaudz mazāk nekā iepriekšējos gados, bet upenes un ērkšķogas inficē ērķšķogulāju Amerikas miltrasa, stabiņrūsa un kausīnrūsa. Pēc ražas novākšanas slimību ierobežošanai krūmus vēlams nosmidzināt ar atbilstošu fungicīdu. Regulāri jāizgriež ogulāju stiklspārņu bojātos – vīstošos – zarus. Zarus jāizgriež līdz pašai zemei, neatstājot celmu, izgrieztos zarus jāsadzina.

Katru nedēļu informāciju par kaitēkļu un slimību izplatību Latgales reģionā var iegūt internetā – VAAD mājas lapas www.vaad.gov.lv sadaļā Aktuālais laukos un dārzos.

Dviņumāsas izvēlas meitenēm netipiskas profesijas

Šoreiz «Novadnieks» uz sarunu aicināja dviņumāsas DAINU un VIJU JOKSTES. Meitenes ir absolvējušas Preiļu Valsts ģimnāzijas Vispārīglošo virziena programmu. Daina studē Latvijas Universitātē (LU) Pedagoģijas un psiholoģijas fakultātē un nākotnē skolēniem pasniegs lietiško informātiku, savukārt Vija būs iecirkņa inspektors kādā no policijas pārvaldēm. Šo profesiju viņa apgūst Latvijas Policijas akadēmijā (LPA). Kā atzīst pašas meitenes, viņu izvēlēto nākotnes profesiju pārstāvju vidū daļā dzimuma pārstāves ir reti sastopamas.

— Kāpēc jūs izvēlējāties studijas tieši LU un LPA?

Vija: Es ilgi nevarēju izvēlēties starp mācībām Latvijas Nacionālajā aizsardzības akadēmijā, Valsts robežsardzes koledžā un LPA. Lai iestātos LPA, nav jākārto neviens no valsts centralizētajiem eksāmeņiem eksaktajās zinātnēs. Tieši tas *nospēja* galveno lomu, un studijas nolēmu uzsākt LPA «Civīlās drošības un aizsardzības» studiju programmā, kurā ir jāmacās 2,5 gadi. Pabeidzot LPA, es iegūšu pirmā līmeņa profesionālo augstāko izglītību un varēšu strādāt par iecirkņa inspektori. Pozitīva iezīme ir arī tā, ka šīs mācību iestādes absolventiem ir valsts garantētas darba vietas. Studiju sākumā tika noslēgts līgums, ka pēc 2,5 gadiem akadēmijā viens gads obligāti ir jānodarbojas policijā. Pēc tam es varēšu turpināt mācības un iegūt bakalaura grādu kriminālistikā, jurispudencē, kā arī vēl citās līdzīgās jomās.

Daina: Es studēju LU Pedagoģijas un psiholoģijas fakultātē un būšu lietiskās informātikas skolotāja. Jāmacās ir četri gadi. Dokumentus iesniedzu LU, Rīgas Tehniskajā universitātē studiju programmu «Muitas un nodokļu administrēšana» un Rēzeknes Augstskolā *juristos*. LU tiku budžetā, un informāciju tehnoloģijas un pedagoģija mani tomēr visvairāk interesēja. Biju pārsteigta, ka kursā ir tikai divi puīši. Mans brālis arī mācījās to pašu, ko es, un viņa laikā puīšu bija daudz vairāk. Izrādās, ka šī profesija meiteņu vidū kļūst arvien populārāka. Kopumā arī Pedagoģijas un psiholoģijas fakultātē vairāk ir meiteņu.

— Vija, cik populārs darbs policijā ir meiteņu vidū?

Vija: Iestājpārbaudījumos redzēju diezgan daudz meiteņu, tomēr iespēju mācīties LPA ieguva 28. Tā kā fiziskā slodze ir liela, to iztur tikai reti. Man ir liels prieks, ka jau pamatskolā sporta nodarbībās bija jāpilda daudz sportiski vingrinājumi, kas bija liels ieguldījums manā fiziskajā sagatavotībā. Arī ģimnāzijas laikā liela uzmanība tika pievērsta sportiskajām aktivitātēm. Tagad tas lieti noder. Kursā kopumā mēs esam 97 studenti.

— Cik ir budžeta vietu jūsu kursā?

Vija: Manā kursā nav budžeta vietu. Mēs tiekam uzskatīti par valsts darbiniekiem. Mācāmies no 8.00 - 17.00 un par to saņemam minimālo mēnešalgu.

Daina: Manā kursā bijām astoņi cilvēki. Tā kā viens ir aizgājis prom, tad pašlaik esam septiņi un mēs visi mācāmies par valsts

budžeta līdzekļiem.

— Kādus mācību priekšmetus jūs apgūvat 1. kursā?

Vija: Tāpat kā ģimnāzijā, arī LPA turpināju sportot un mācīties vienu svešvalodu. Pārsvārā bija tādi jauni mācību priekšmeti kā kriminālās tiesības, publiskās tiesības, policijas patrulēšana, profesionālais sports, kurā mums mācīja dažādus aizsardzības paņēmienus. Man tas bija kaut kas pilnīgi jauns. Lielākā daļa no mums bijām *iemesti* diezgan svešā lauciņā bez jebkādam priekšziņāšanām. Gandrīz visu sākām mācīties no nulles.

Daina: Ļoti grūti bija pierast, ka 40 minūšu vietā ir jāmacās pusotra stunda. Pirmā kursa beigās jau pie tā pieradu, bet sākumā gan bija grūti nosēdēt. Es studēju augstāko matemātiku, lietiško informātiku, sociālo psiholoģiju, sociālo pedagoģiju, kā arī filozofiju. Pirmajā kursā māca vispārīgākus mācību priekšmetus un sniedz ievadu izvēlētajā profesijā. Nopietnāki un daudz specifiskāki priekšmeti būs nākamajos gados.

— Vai studentiem jūsu augstskolās ir jāiziet prakse?

Vija: Jā. Jūnijā izgāju praksi Preiļu rajona policijas pārvaldē. Mēs bijām septiņi praktikanti, kas dzīvojam Preiļos vai Preiļu rajonā. Tā kā šī bija mūsu pirmā prakse, darījām visu, ko mums lika. Visbiežāk vērojām policijas darbiniekus un iepazīnāmies ar viņu pienākumiem, bija darbs dežūrdarjā, kā arī ceļu policijā jāpalīdz sastādīt protokolus. Šī mēneša laikā katru dienu rakstījām dienasgrāmatu, kurā atzīmējām visu jauno, ko esam iemācījušies un izdarījuši. Katram no mums bija savs prakses vadītājs, kas noslēgumā uzrakstīja raksturojumu un ielika atzīmi par izdarīto. Arī katras dienas beigās mūsu attieksme un pienākumu izpilde tika novērtēta ar atzīmi. Praksi aizstāvēsim rudenī. Studiju pēdējā pusgadā būs jāiziet lielā prakse jebkurā no Latvijas policijas pārvaldēm, kur pildīsim iecirkņa inspektora pienākumus. Visbiežāk studenti izvēlas iestādi, kurā nākotnē labprāt strādātu, jo prakses laikā tiek parādītas savas spējas. Ceru, ka to varēšu izdarīt Preiļos, jo šeit kolektīvs ir ļoti pretimnākošs un draudzīgs. Te strādāt būtu patīkami.

Daina: Otrajā semestrī divu mēnešu garumā paralēli mācībām mēs izgājām praksi dažādās Rīgas mācību iestādēs. Mūsu kurss tika sadalīts divās grupās — katrā pa četriem cilvēkiem. Vienu reizi nedēļā apmeklējām mācību stundas, kurās vērojām dažāda vecuma audzēkņu uzve-

● Daina Jokste (pirmā no labās) ciemos pie savas māsas Vijas Latvijas Policijas akadēmijā.

dību un skolotāja darbu, kā arī iepazīnāmies ar skolas dokumentāciju. Nonācu pie atziņas, ka, no malas skatoties, dažreiz liekas, ka būt par skolotāju nav nekā sarežģīts, bet īstenībā tā ir viena no grūtākajām profesijām.

— Ar ko jūs nodarbojaties brīvajā laikā?

Vija: Tā kā vairākus gadus esmu dejojusi tautiskās dejās, biju ļoti vilusies, ka LPA nav sava deju kolektīva. Pārsvārā visas aktivitātes ir paredzētas puīšiem. Pirmā kursa laikā spēlēju basketbolu. Domāju doties arī uz volejbola treniņiem, bet tam nepietika brīvā laika. Puīši var apmeklēt tuvinātos treniņus. Ir arī vīriešu koris. Meitenes var dziedāt ansambli.

Nedēļas nogalēs mani var sastapt Preiļos. Pagājušajā mācību gadā deju kolektīvā «Dancari», jo pēc ģimnāzijas absolvēšanas visi dejojāji turējāmies kopā. Gandrīz katru sestdienu un svētdienu devos medībās. Šim manam vaļaspriekam es vienmēr atrodu laiku. Tā ir atpūta pēc garas un smagas mācību nedēļas. Pēc Rīgas burzmas pastaiga pa mežu ir tieši laikā.

Daina: LU studenti brīvajā laikā var apmeklēt dažādas sporta nodarbības un dziedāt kori. Tā kā jāmacās ir ļoti daudz, ārpusstundu nodarbībām īpaši daudz laika neatliek. LU ir jāmacās daudz vairāk kā ģimnāzijā.

— Kā jums patīk dzīve Rīgā?

Vija: Tā kā manas kopmītnes atrodas tālu no centra Ķīšezera

krastā, nejutu lielu atšķirību starp dzīvi Rīgā un dzīvi Preiļos. Arī akadēmijas ēka atrodas pie kopmītnēm. Tomēr gribas biežāk atbraukt uz Preiļiem. Ja agrāk Daina vairāk tiecās uz mājām, tad tagad es esmu tā, kuru biežāk var šeit sastapt.

Daina: Kopmītnes, kurās es dzīvoju, atrodas Imantā. Tas arī ir tālu no centra. Ēka, kurā notiek mācības, ir nieka 100 metru attālumā no manas dzīvesvietas. Blakus kopmītnēm atrodas mežs, un no Rīgas burzmas tur nav ne vēsts.

— Kā jums patīk dzīve kopmītnēs?

Vija: Mūsu, topošo policistu, kopmītnēs ir ļoti stingra kārtība. Pirmajā mēnesī kopmītnēs bija *kazarmu režīms*. Visas meitenes dzīvoja vienā lielā telpā ceturtajā stāvā, bet puīši — trešajā. Pulksten 22.00 visiem obligāti bija jāatrodas savās gultās un jau 6.00 jābūt ierindā. Bija arī viena nedēļa, ieskaitot sestdienu un svētdienu, kad mūs nelaida ārpus akadēmijai piederošās teritorijas robežām. Pirmā semestra beigās mūs modināja 7.00, kas bija patīkamas pārmaiņas pēc agrās celšanās. Stingrais režīms turpinājās visu pirmo pusgadu, pēc tam vairs nebija tik traki. Sākot ar otro semestri, mēs varējām uzturēties ārpus kopmītnēm līdz pat pusnaktij, kad slēdz ciet ārdurvis. Tagad mums ir daudz lielāka brīvība. Vienā istabā dzīvojam piecas meitenes. Tomēr stingrība pastāv. Kopmītnēs notiek regulāras pārbaudes,

dežūrdarja kontrolē kārtību istabās un to, ko mēs darām. Tiek veiktas arī pārbaudes ar alkometru, lai noteiktu, vai kopmītnēs dzīvojošie nav lietojuši alkoholu. Arī ciemiņiem ir jāiziet divas kontroles, lai tiktu kopmītnēs.

Daina: Es dzīvoju četrvietīgā istabā. Kad ieraudzīju savu nākamo dzīvesvietu, biju nepatīkami pārsteigta. Istabā atradās tikai četras gultas, skapis un telpas vidū — galds. Tā likās tik tukša un *nemājīga*. Pēc tam šo to atvedu no mājām un padarīju to omulīgāku. Tā kā pirmajā semestrī dzīvoju kopā ar divām meitenēm no Preiļiem, kuras pazīstu jau no pamatskolas laikiem, un vienu liepājnieci, ar sadzīvošanu nebija nekādu problēmu. Otrajā semestrī palikām divatā, un arī tad viss bija kārtībā. Manās kopmītnēs durvis tiek slēgtas pulksten 23.00. Pēc tam iekļūšana un izkļūšana no ēkas var sagādāt grūtības.

— Jūs gandrīz visu dzīvi esat dzīvojušas kopā — kopā izaugušas un kopā mācījušas. Vai tagad neilgojaties viena pēc otras?

Vija: Nav tā, ka viena bez otras nevaram dzīvot. Regulāri rakstāmies *draugos* un sazvānāmies. Ja ir vajadzība, aizbraucam viena pie otras ciemos.

Daina: Jā, bet tā kā Rīga ir liela, un mēs dzīvojam pilsētas pretējās pusēs, brauciens ar sabiedrisko transportu aizņem ļoti daudz laika — līdz pat divām stundām. Tāpēc satiekies sanāk reti.

Vija: Manuprāt, mēs pat biežāk tiekāmies Preiļos nekā Rīgā.

— Ko jūs darāt vasarā?

Vija: Kā jau teicu, jūnijā izgāju praksi, bet jūlijā man bija atvaļinājums, kurā kārtīgi atpūtos un izbaudīju vasaru. Augustā atkal ir atsākušās mācības.

Daina: Es vasarā dzīvoju Preiļos. Mums pieder privātmāja, un darba tajā nekad netrūkst. Vienlaicīgi neaizmirstu arī par atpūtu un spēku atjaunošanu jaunajam mācību gadam.

— Vai nākotnē jūs plānojat atgriezties Preiļos?

Vija: Es ļoti priecātos, ja man būtu iespēja nākotnē strādāt Preiļos. Lielākās pilsētās policista darbs ir daudz bīstamāks un grūtāks, bet atalgojums tas pats. Gribētu strādāt Preiļu rajona policijas pārvaldē ir daudz, tāpēc varētu trūkt darba vietu. Gandrīz visi, kas nāk no Preiļu apkārtnes un mācās LPA, atgriežas, lai šeit strādātu, tādēļ konkurence ir diezgan liela.

Daina: Pagaidām vēl tik tālu nākotni neesmu plānojuši. Laiks rādīs, kā dzīvē iekārtosies. Es uzskatu, ka mazpilsētās ir daudz vieglāk sastrādāties ar bērniem, jo šeit viņi ir vienkāršāki, skolēnu prasības ir mazākas. Lielpilsētu bērni prasa daudz vairāk uzmanības. Iespējams, par savu nākamo darba vietu izvēlēšos kādu privātskolu, kur skolotāju alga ir daudz lielāka kā valsts mācību iestādē.

Pampāju Artūrs – īsts muzejnieks

Turpinājums. Sākums «Novadnieka» 3., 7., 14. un 17. augusta numuros.

Viena lieta ir staigāt pa akreditētu muzeju ekspozīciju zālēm, vērot senlietas, gleznas, iepazīties ar profesionāli sagatavotiem aprakstiem. Pavisam kas cits – aplūkot lietas, kas, lai gan muzeju krājumu vērtas, mājvietu radušas cilvēku mājās. Pavisam cita gaisotne, pavisam cits skatījums uz vēsturi.

Tādu secinājumu varējām izdarīt pēc brauciena uz Pampājiem, kur tikāmies ar kādu pavisam jaunu puisi, plaša vēsturisku lietu krājuma īpašnieku.

**Pašam — 18,
muzejam — 11**

— Mani sauc Artūrs Hartmanis. Man ir 18 gadi, bet krājumam jau 11, — tā īsi un konkrēti, iepazīstoties ar ciemiņiem, teica jaunais kurzemnieks. Viņš sagaidīja mūs pie ēkas, kur pēc ilgaiem gadiem beidzot rasta mājvieta pamatīgajai kolekcijai, ko puisis pagaidām atturas saukt par ekspozīciju vai muzeju.

Lietišķi un nopietni Artūrs aicina mūs plašajā telpā, preti uzvēdi senatnes elpa. Uz palodzēm, uz grīdas, uz galdiem saliktas lietas, kas kādreiz bijušas pietiekami mūsdienīgas un modernas, bet tagad mūsos izraisa vien smaidu, jo esam pieraduši pie citiem apstākļiem un tehniskā nodrošinājuma.

**Par katru lietu
savs stāsts**

Artūram par katru lietu ir savs stāsts. Kā tā tikusi kādreiz izmantota, kur ražota un kādā veidā nonākusi viņa īpašumā. — Re, pūra lāde. Palūkojieties, cik tā ir pamatīga. Droši vien senāk meitām nācās krietni papulēties, lai to līdz kāzām piepildītu. Lai gan viss bija atkarīgs no rocības, jo man ir arī mazāka pūra lāde. Tā pavisam vienkārši darināta, bez kādām *caķām* un rotājumiem.

Labības pļaujamais sirpis, linu sukājamais suseklis nolikts līdzās mucīnai, kādā savulaik glabāja sviestu. Tas bija viens no ejošākajiem Latvijas eksporta produktiem. Kurzemē saimnieki turēja daudz govju. Pagājušā gadsimta trīsdesmito gadu vidū un beigās Latvijas sviests bija iecienīts Eiropā.

Starp redzētām un zināmām lietām Artūra krājumos ir mantas, kuru pielietojumu, lai kā censtos, uzminēt nevarējām. Piemēram, parikte, kura, izrādās, ir domāta pudeļu aizkorķēšanai. Pavisam kas cits — kāpostu ēvele, ko līdzīgā variantā daudzās lauku mājās izmanto arī tagad. Veicot remontdarbus, tepat ēkas pamatos atrakta monēta, kas datēta ar 1840. gadu. Puskapeika, jā, tas bija līdz šim kas neredzēts.

Kādas vietējās meitenes Vilmas dienasgrāmata ar sakaltētām ceriņu laimītēm starp nodzeltējušajām lapām. Smagi porcelāna šķīvji ar tipiskajiem zilajiem rakstiem un Kuzņecova fabrikas zīmogu. Pamatīgi smaga gaļas maļamā

mašīna, uz kuras sāna lieliem burtiem rakstīts «Husqvarna». 1900. gada nedēļas laikraksta «Mājas Viesis» komplekts, kas iesūts grāmatas vākos. Patafons ar vairākām skaņuplatēm, nudien, vēl darbojas un mazliet čerkstoši skandē kādu melodiju. Tās ir tikai nedaudzas lietas, kas nākušas no tuvējās apkārtnes zemnieku mājām un stāsta par to, ka te dzīvojuši turīgi ļaudis.

Glabā ciema vēsturi

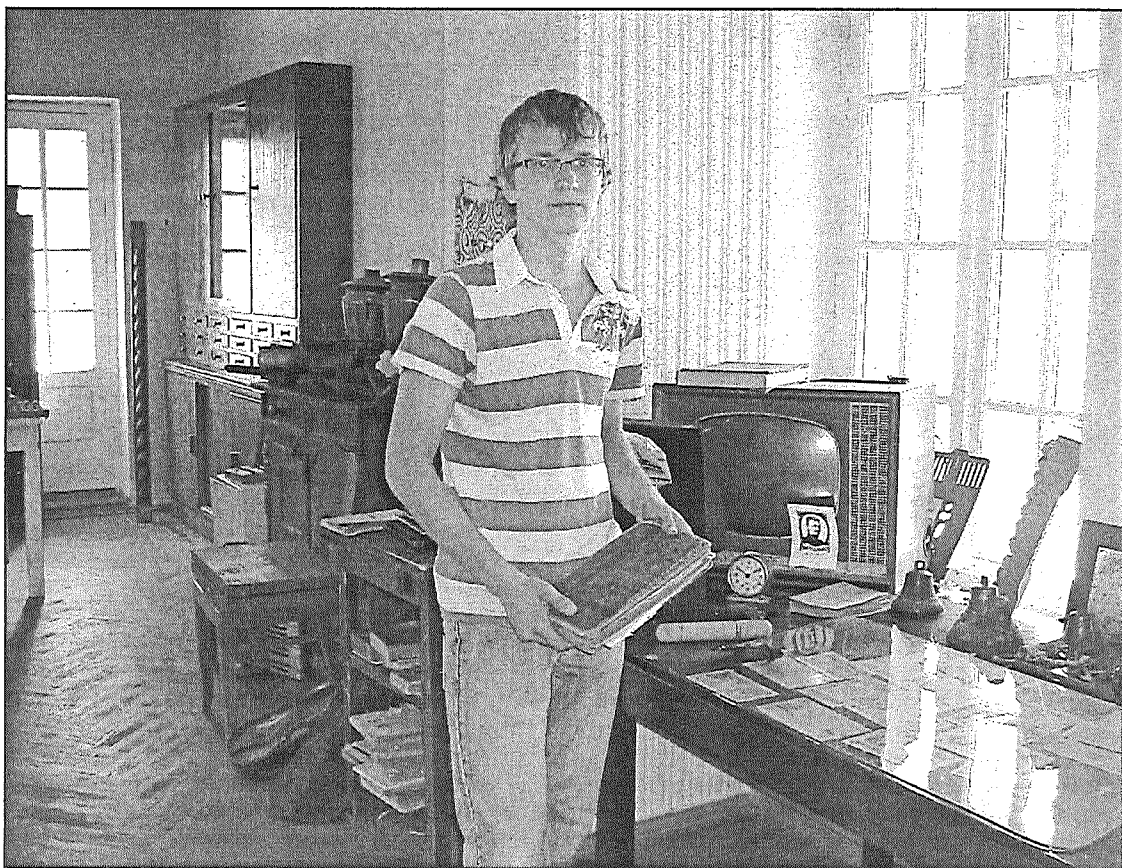
Artūrs izpētījis arī Pampāju vēsturi un zina ne tikai daudz stāstīt, bet var arī parādīt, kā ciems izskatījies senāk. Arī mūs viņš iepazīstināja ar Pampāju maketu laikā no 1840. līdz 1918. gadam. Maketā redzām arī ēku, kur pašlaik atrodas Artūra bagātīgais krājums. Toreiz te bijušas dzirnavas, bet vēlāk, padomju laikos, uzcelts atpūtas komplekss. — Knapi pabeidza būvēt, kad sākās jukas. Kolektīvās saimniecības vairs nepastāvēja, tāpēc arī nebija neviena, kas kompleksu apsaimniekotu, — puisis stāsta. Viņš atceras, ka vēl nesen ēka bijusi visai slīktā stāvoklī, jo jumts laidīs cauri nokrišņus. Tagad viss sakārtots, izremontēts un ir pārliecība, ka tiks labi apsaimniekots. Pie tam, jaunais vēsturnieks atzīstas, ka tas viss ir viņa ģimenes īpašums.

Dažādos veidos sakrāti fotomateriāli, zīmējumi, kā Pampāji izskatījušies Kārļa Ulmaņa laikos. Ļoti svarīgi tas ir tāpēc, ka Otrā pasaules kara gados ciemam pāri vairākkārt gājusi fronte. Kurzemes katls — ar to pietiek, lai saprastu, ka pēc kara beigām maz kas bija saglabājies agrākajā izskatā. Starp citu, kara gadi ir tēma, ar kuru mēs Saldus brauciena laikā saskāramies vairākkārt.

**Pirmie krājumi —
pagultē**

Pētot Artūra Hartmaņa bagātīgo privātkolekciju un ņemot vērā paša krājēja nelielo gadu skaitu, nevilus radās jautājums, kā viņam radusies interese par dzimtās puses vēsturi un kur ir kolekcijas sākums.

— Mums bija vecas lauku mājās. Skaidrs, ka tur es atradu pirmās mantas, kuru izcelšanās ieinteresēja. Tas arī bija kolekcionešanas sākums. Toreiz tikko biju sācis skolas gaitas. Pamazām vilku viskautko istabā — piekrāmēju galdu, plauktus, atvilknes. Kad mamma sāka bārties, sabāzu savu bagātību pagultē, lai nekriktu acis un mani par nekārtību nerāj. Acīmredzot vecāki saprata, ka no šīs kaislības vajā netikšu, tāpēc vēlāk meta rāšanai mieru un pat šad tad paši ko interesantu sameklēja un piedāvāja. Arī kaimiņi un paziņas zina par manu hobiiju. Tā pamazām manā īpašumā nonākuši patiešām vērtīgi vēsturiski materiāli. Lepojos ar 1636. gadā izdoto pasaules karti. Tā nav drukāta uz papīra, bet iegravēta metāla plāksnēs. Ja paskatīsieties uzmanīgāk, karte liksies visai divvaļņa, piemēram, Austrālija *salais-ta* kopā ar Dienvidpolu. Bet tā toreiz ģeogrāfi un pasaules apceļotāji bija kontinentus un okeānus redzējuši un iezīmējuši.

● Artūrs Hartmanis — 18 gadus jauns puisis no Pampājiem — jau 11 gadus krāj senas lietas. Viņam rokās 1900. gadā izdots «Mājas Viesis».

Kara atbassis

Liela daļa plašās telpas, kur atrodas kolekcija, atvēlēta tēmai — Otrās pasaules karš. Par to nav ko brīnīties, jo Saldus rajona, tajā skaitā arī Pampāju pagasta, lauki un meži joprojām glabā ciņu atbalsis. Apstrādājot tīrumus, ar lemešiem regulāri virs zemes tiek izcelti nesprāguši un sarūsējuši lādiņi, ieroči, bumbu šķembas, patronu čaulītes. Pistoles, vācu un padomju granātas, šautenes savāktas pēdējo gadu laikā. Kolekcijā ir arī ieroči, kas tikuši izmantoti Pirmā pasaules kara cīņās, piemēram, kavalēristu zobēni, strēlnieku durkļi.

Artūrs rāda nelielu metāla kapsulu. Tā esot nejausi atrasta tīruma vidū. Īsti nezinājis, kāda bijusi tās nozīme. Bet vēlāk apjautis, ka kapsula ir atverama. Iekšā — saritināts papīritis ar kāda padomju armijas karavīra personas datiem. Tādas kapsulas kara sākumā izsniegtas visiem frontiniekiem, bet vēlāk, kad ciņas ar vāciešiem bijušas ļoti smagas un daudz cilvēku kaujas laukā gājis bojā, Staļins izdevis rīkojumu, ar kuru kapsulas kareivjiem noņemas — lai nebūtu iespēju kritušos identificēt. Vārdu sakot, nav cilvēka, nav problēmas.

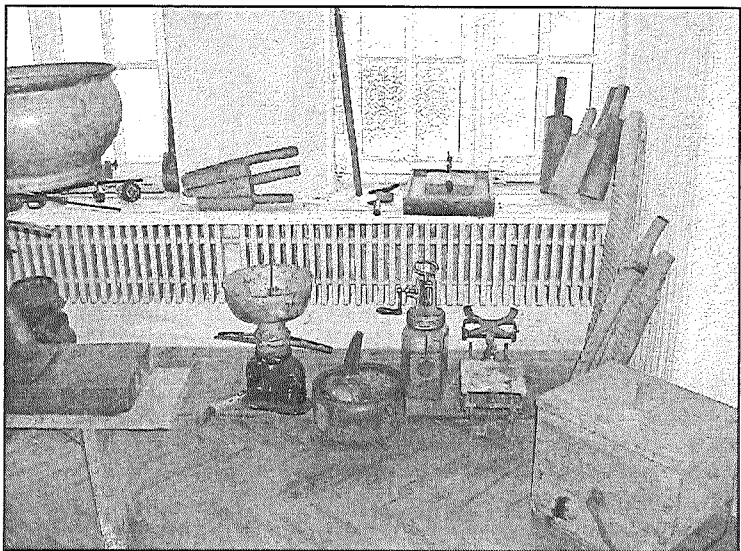
Dati no nejausi atrastās kapsulas aizsūtīti uz arhivu Rīgā. Tur noskaidrots, ka kritušais padomju kareivis daudzus gadu desmitus bija bezvēsts pazudušo sarakstā. Tagad puisis priecājas, ka tuvinieki beidzot saņēmuši vēsti un zina, kur apbedīts sencijs.

Pampāju brāļu kapos apbedīti 7000 padomju karavīru. Kritušo vācu karavīru oficiālais skaits ir 1000. Vēstures pētnieki ir pārliecināti, ka skaitļi ir ievērojami lielāki — ap 20 000 padomju un aptuveni 5000 vācu karavīru.

Taču cik ir tādu, kuru kapavietas nav zināmas un aizaugušas ar zāli un krūmiem... Pērn atklāta vēl viena apbedījumu vieta, kur

● Ja domājat, ka «Husqvarna» ražo tikai motorzāģus, jūs kļūdaties. Savulaik ar šo marku tika ražotas arī gaļas maļamās mašīnas.

● Lielāki un mazāki piena separējamie aparāti, sviesta kuļamās ierīces un citas saimniecībā izmantotas lietas ir tikai neliela daļa no Artūra plašās privātkolekcijas.

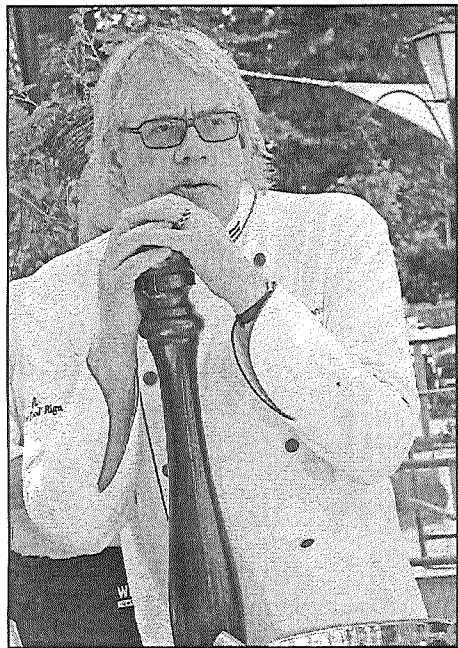
mūžīgu atdsu raduši 120 padomju karavīri.

Šogad Artūrs Hartmanis mācīsies Saldus pilsētas ģimnāzijas 12. klasē. Par to, kas viņš vēlētos dzīvēt kļūt, puisis pagaidām at-

turas spriest. Iespējams, ka studēs vēsturi, taču, tikpat labi, vēstures pētīšana kļūs par viņa vaļasprieku. Laiks rādis.

Turpinājums sekos.
L. Kirillova

Aizšausim uz «Lauku mielasta» svētkiem Madonā!

● Tirā vidē dabīgi audzētu produktu piekritējs, restorāna «Vincent» šefpavārs, biedrības «Slow Food» valdes priekšsēdētājs Mārtiņš Ritiņš aizvien aicina slavēt Latvijas laukus un tajos izaudzēto ražu.

Kopā ar bioloģiskajiem zemniekiem 2005. gada 9. augustā Latvijā tika nodibināta biedrība «Slow Food», kura veicina bioloģiskās lauksaimniecības attīstību, tīras vides saglabāšanu un ekoloģiski tīru produktu apriti. Šīs biedrības darbošanās liek cilvēkiem aizdomāties, kas ir veselīga pārtika, cik tā svarīga mums un mūsu bērniem. Biedrības divu gadu dzimšanas dienas svinības šogad notiks 25. augustā, un dibinātāji kopā ar Madonas pilsētu šo dienu pārvērtīs par svētkiem «Lauku mielasts». Uz svētkiem aicināti arī Itālijas, Somijas, Zviedrijas un Dānijas biedrību «Slow Food» pārstāvji, ar kuriem izveidojušās draudzīgas attiecības un kuri palīdz ar padomiem un informāciju, stāsta biedrības valdes priekšsēdētājs, restorāna «Vincent» šefpavārs

● Preses konferences dalībniekiem galdā bija likta Latvijas tumšgalves šķirnes jēra ciska, ekoloģiskie vīni un smiltsērķšķu sula. Patiesām, kas var būt labāks par šo!..

Mārtiņš Ritiņš. Šajā dienā Madonā tiks svinēta arī Latvijas Bioloģiskās lauksaimniecības organizāciju apvienības 12. dzimšanas diena.

Lēnām audzēt, ar baudu apēst

— Mēs steidzinām, lai ātrāk aug gurķi un nogatavojas tomāti. Ātrāk cenšamies nobarot sivēnus. Dējējvistas esam pārvērtuši par olu mašīnām. Mēs ātri ātri apēdam *karsto suni* vai hamburgeru. Mēs steidzamies strādāt un steidzamies dzīvot. Un nepamānām stārķus, ceļmalā ziedošo liepu, esam aizmirsuši, kā smaržo migla... Bet ir vārdiņi – lēns, lēni, lēnām.

Vairāk nekā 100 pasaules valstīs attīstījusies kustība «Slow Food», kas nozīmē lēnā barība jeb tirā vidē dabīgi audzēti produkti. Ievērojot sezonālītāti, tradicionāli

sagatavoti, ar gaumi pasniegti. Ar baudu apēsti. Rezultāts – labsajūta un veselība. Patiesībā tā dzīvoja mūsu senči. Un tā vairāk nekā 10 savas darbības gadus saviem apmeklētājiem strādā restorāns «Vincent», kuram ir daudz sadarbības partneru – bioloģisko zemnieku.

Nekļūsim par «kāpostu un karbonādes» tautu

Tā žurnālistus augusta sākumā restorānā «Vincent» rīkotajā preses konferencē mudināja Mārtiņš Ritiņš. Viņš vēlējas žurnālistiem pirmajiem atklāt savas idejas, noslēpumus un interesantus faktus gan par biedrību «Slow Food», gan piedāvāja nogaršot dažus «Lauku mielasta» ēdienus, kokteiļus un ekoloģiskos vīnus. Ritiņš atzina, ka viņa galvenais mērķis ir panākt, lai

Latvijā nepazustu ēšanas kultūra, lai mēs nekļūtu par «kāpostu un karbonādes» tautu, lai atturētos no ēdiena, kas tagad arvien biežāk pieejams veikalos plauktos plastmasas iepakojumā.

Preses konferences, kas pārvērtās par pamatīgu cienāšanu, laikā «Vincenta» pavāri lika galdā ēdienus, kur par katru produktu, katru sastāvdaļu bija zināms viss – kādos apstākļos audzēts, kā ievākts un no kuras zemnieku saimniecības nācis. Piemēram, siers no Skaistkalnes. Latvijas tumšgalves šķirnes jēra cepetis, truša un vistas aknu pastēte – jā, kas gan var būt labāks par šo! Un kur tad vēl plātsmaizes ar rozmarīnu un timiānu, jēra kāja ar sipolu marmelādi, plūškoka un smiltsērķšķu sula...

— Ja ir veselības problēmas, meklējiet bioloģiskus produktus, — mudina Mārtiņš Ritiņš. — Dodieties uz «Lauku mielastu» un aizbrauksiet no tā veselīgāki nekā atnācāt.

Madonā tiks slavēti Latvijas lauki

«Lauku mielasta» svētki Madonā sāksies pulksten 12.00 ar tradīciju – dekoratīvo koku stādīšanu, bet svētku atklāšana un zemnieku saimniecību godināšana notiks pulksten 13.00. Kāda no izcilākajām bioloģiskajām saimniecībām saņems ceļojošo balvu «Zelta gliemezis», iecerēts pasniegt arī mazos *zelta gliemežus*.

Pulksten 14.00 gaidāms Mārtiņa Ritiņa, kā arī izcilāko Rīgas un Vidzemes pavāru šovs ar grillētiem trušiem, tītārvistām, sivēniem un liellopa gaļu. Varēs baudīt kurzemnieku sklāndraušus, latgāliešu guļbeņņikus, vidzemnieku zirņu pikas, zemgāliešu ķīļķēnus. Protams, «Lauku mielastu» kuplīnās koncerti. Starp citu, sveicienu no Preiļu rajona, kas ir biedrības «Slow Food» dibināšanas vieta, uz Madonu vedīs folkloras kopa «Turki». Un neaizmirstiet – svētkos būs arī konkurss izēdājiem «Vien' maz cūciņ». Nu ko, *aizšausim* uz Madonu?!

Sagatavoja L.Kirillova

Nevis badoties, bet ēst, cik gribas

Dietologu uzdevums ir nevis mudināt cilvēkus pēc abstraktiem slaidumu raksturojošiem izmēriem un kilogramiem, bet visus – gan kārnos, gan resnos – mācīt pareizi ēst, jo tikai tā iespējams nodzīvot mūžu ar normālu ķermeņa masu.

Ārsts dietologs Atis Tupiņš skaidro, ka ķermeņa masa katram cilvēkam ir atšķirīga, tāpēc nekādas vispārējas formulas te neder. Vienīgais kritērijs ir tauku daudzums: sievietēm nevajadzētu būt vairāk 25% taukaidu, bet vīriešiem – nepārsniegt 18%. To var noteikt tikai ar īpašiem mērījumiem.

Pamats uztraukumam ir tad, ja kāda atsevišķa ķermeņa daļa – gurni, vēders, dibens vai ciskas – kļūst ļūmīgi, izplūduši un zaudē tvirtumu. Tā nemēdz būt tikai kosmētiski traucējoša vaina, bet rādītājs arī veselības traucējumiem citās jomās – asinsspiediena maiņām, nierakmeņiem, galvassāpēm.

Cerība atbrīvoties no veselībai traucējošā liekā tauku daudzuma, saprotot diētu tikai kā samazinātu uztura apjomu vai pat badošanos, ne pie kā laba nenoved, jo šī vardarbība liedz nodrošināt šūnas arī ar vajadzī-

gajiem vitamīniem un minerālvielām. Pētījumi rāda, ka ļaudīm, kuri ar dažādām diētām svaru var ātri dabūt nost, un vēlāk tas tikpat ātri «uzlec» augšā, veselība parasti ir sliktāka nekā tiem, kuri mierīgi dzīvo ar liekajiem kilogramiem.

Kā rīkoties? Pamodināt savu nepareizā ēšanas režīma nomākto iekšējās pašregulācijas spēju. **Vajag ēst, cik gribas un kad gribas**, tikai jāsaprot, ko un kā sagatavot.

Ir jāatceras, ka pastāv trīs produktu grupas – aizliegta, limitēta un atļautie. Konkrētam cilvēkam konkrētā aptaukošanās pakāpē daži produkti no savas ēdienkartes uz laiku ir jāizsvītro. Tā kā ar varu neko nedrīkst atņemt, jāisteno princips *atņemt dodot*: ja īpaši grūti atteikties no kaut kā aizliegta, to iespējams lietot tādā kombinācijā, ka cilvēks pats no tā drīz atsakās.

Visus atļautos produktus iedala desmit lielās grupās: piecās augu un piecās dzīvnieku izcelsmes.

Pirmā grupa – jūsu rīcībā ir visa veida augļi un ogas.

Otrā – saknes un dārzeņi vai to sulas, tikai ar nosacījumu, ka puse dārzeņu jāapēd svaigā veidā.

Trešā grupa ir zaļumi, vismaz viena

ēdamkarote dienā.

Ceturta – žāvēti augļi neierobežotā daudzumā.

Piektā – rieksti, sēklas, sēnes, tikai ne grauzdēti vai sāļti.

Pēc tam nāk dzīvnieku izcelsmes produkcija. Pie **sestās grupas** pieder piena produkti, pilnībā atsakoties no treknajiem sieriem un sviesta, bet krējums ir limitēts. **Septītā** ir olu grupa: var ēst jēlas un vārtas olas, kā arī kulteni, bet ir aizliegtas ceptas olas, jo no ēdienkartes ir jāizslēdz viss, kas sagraudzēts un apbrūnāts.

Pie **astotās grupas** pieder dažādos veidos (izņemot apcepšanu) sagatavota liesa gaļa un gaļas subprodukti. Izmantojiet garšvielas, bet atcerieties, ka sāļi drīkst kaisīt tikai šķīvi, nevis gatavošanas laikā. Nātrija hlorīds ir viens no niknākajiem liekā svara veidotājiem, jo tas iesprosto audos tā saukto saistīto ūdeni. Gaļas kulinārijā – desas, pastētes un viltotie zaļi no ēdienkartes jāizslēdz. Tāpat nedrīkst lietot sausas zupas, čipsus, fri kartupeļus un buljona kubiņus, jo to sagatavošanā tiek izmantoti konservanti un sāls.

Pie **devītās grupas** pieder putnu gaļa: nedrīkst lietot tikai žāvētus un kūpinātus putnus, arī ādu. Jebkurš tirgū vai veikalā

pirkts žāvējums ir skaisti sārts, bet tas panākts ar krietnu salpētra, tāpat kancerogēna konservanta devu.

Desmitā grupa – zivis. Var ēst visas, un, jo treknāka zivs, jo labāk.

Vēl ir šķidrums – ūdens, minerālūdens, zaļu novārījumi, tēja, kafija, sulas un sulu dzērieni, pie tam, jo vairāk, jo labāk. Savukārt kolas, toniki, fantas, pepši, limonādes – tos vai nu nemaz, vai nedaudz un pa retam. Obligāta ir glāze šķidruma tukšā dūšā, glāze ūdens vai zaļu novārījuma pirms brokastu kafijas vai tējas, arī pirms pusdienām un vakariņām. No alkoholiskajiem dzērieniem kategoriski aizliegti liķieri un alus. Kad šī ēšanas ābece zināma, atliek vien rīkoties.

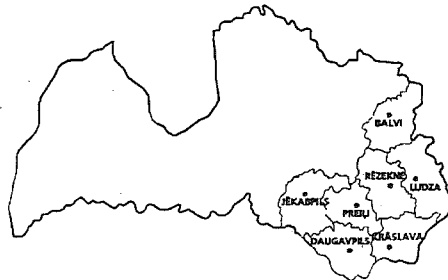
□□□

Ja pieturēsieties pie iepriekš minētajiem paradumiem, brīnumi uzreiz netiek solīti, bet pāris liekā svara kilogramu zaudēšana ik mēnesi līdz brīdim, kamēr panākts īstais labsajūtas svars. Un zināšanas visam mūžam, ka ir iespējams dzīvot pilnvērtīgi. Tas ir ļoti nepieciešams, jo no liekiem tauku kilogramiem cieš puse vīriešu un trīs ceturtdaļas sieviešu.

No Latvijas preses materiāliem

KAIMIŅU RAJONOS

Jauna kukurūzas šķirne

Vecie lauksaimnieki vēl tagad atceras Hruščova laikus, kad visiem kolhoziem tika uzspiesta kukurūzas audzēšana. Aizgāja Hruščovs, aizgāja kukurūza. Bet šur tur tā palika, ja vien to prot rūpīgi audzēt, — jo raženāku lopbarības kultūru grūti iedomāties.

Viļānu selekcijas un izmēģinājumu stacijā kukurūzu audzē katru gadu, un tā padodas. Šogad iesēta kāda jauna šķirne, kas arī Latgales apstākļos var dot pilnvērtīgus graudus. Tā varot izturēt salnas un pat piecu grādu salu. Redzēs, kas iznāks.

«Rēzeknes Vēstis»

JĒKABPILS RAJONĀ

Jēkabpilī atklāts moderns atpūtas centrs

Augusta sākumā Jēkabpilī durvis vēra SIA «Reāls» ūdens relaksācijas centrs «Citrus» 900 kvadrātmetru platībā. Kopā tas izmaksājis ar pusmiljonu latu. Saimnieks Modris Lācis stāsta, ka šis pilnīgi no jauna uzbūvētais atpūtas centrs celts par paša uzņēmuma finansēm un kredītlīdzekļiem. — Ir gandarījums, ka cilvēkiem varam piedāvāt modernu un kvalitatīvu atpūtu, — viņš mudina apmeklētājus iegriezties.

«Citrus» ēku, ko projektējusi uzņēmēju Dzintras un Modra Lāču meita, arhitekta Laura Lāce, būvējušas vairākas firmas. No nerastajiem pakalpojumiem saglabāta sabiedriskā pirts, veļas mazgātuve, ķīmiskās tīrīšanas pieņemšanas punkts un transporta pakalpojumi. Jaunajā ēkā pieņemti darbā deviņi darbinieki, kuri nodrošinās apkalpošanu divās

saunās — slapjajā un sausajā, tvaika pirtī, kā arī vairākos baseinos un burbuļvannā. Lielais baseins ir ar ūdenskritumu un pretstrāumi. Ir arī aukstais baseins, kā arī siltie krēsli, bārs, kur baudīt sviagi spiestas sulas un kokteiļus.

Nākamais solis, ko gatavoja spert M.Lāča uzņēmums, ir slēgto tenisa kortu ierīkošana blakus jaunajam centram, tiklīdz tas sāks pelnīt.

Dīvainā, bet vērtīgā piramīda

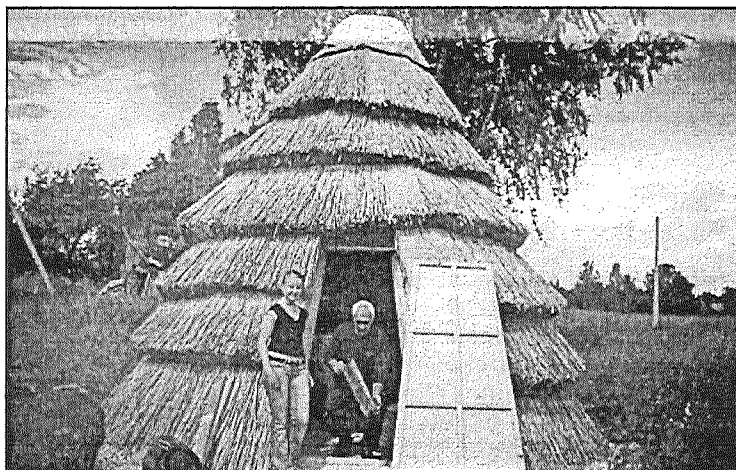
Vasilijs Rudenoks ir biškopsis, bet blakus savam tiešajam darbam aizraujas ar piramīdu celtniecību, kā arī ar krama palīdzību, enerģētiski uzlādējot ūdeni, prot to arī strukturāli pārveidot. Zināšanas par šīm darbībām gūtas galvenokārt Maskavā un daudzārt eksperimentēts daudzās Latvijas vietās, arī Kūku pagasta «Skramānos». Jāpiebilst, ka meistars to visu dara, ieguldot savus personīgos līdzekļus, uzsverot, ka tā

uz Zemes ir viņa sūtība — palīdzēt cilvēkiem.

«Skramānu» piramīdas celtniecība viņam izmaksāja gandrīz 7000 latu. Šī gada maijā tā tika pilnībā pārveidota, bet 700 kilogrami vulkāniskās izcelsmes krama meklēti un vesti no Karpatu kalniem. Kā uzsver piramīdas celtnieks, krams dabā atrodams 1800 paveidos un katram ir citāda darbības nozīme. Krams iebetonēts arī piramīdas pagraba telpas dibenā.

Cilvēki pie Vasilija brauc no Jūrmalas, Rīgas un līdzī ūdeni, lai ar krama palīdzību un piramīdas enerģiju uzlādētu. Pēc tam šo ūdeni lieto uzturā un teic, ka izteikti uzlabojas gremošanas sistēmas darbība.

Nav jāmeklē līdzība ar Ēģiptes, Meksikas un citām uz Zemes esošām piramīdām, tām ir cita nozīme. Pēc jaunākajiem pētījumiem, pavisam ne tā, kā to māca seno laiku vēsture. Piramīdas — faraonu kapenes — gadu desmitus cēla tūkstošiem vergu. Vērtīgi palasīt krie-

● Kūku pagasta «Skramānu» iedzīvotāja Vasilija Rudenoka uzbūvētā piramīda.

vu zinātnieka, pētnieka un ceļotāja Ernsta Muldaševa sarakstītās grāmatas par senajām civilizācijām, kas kādreiz dzīvojušas uz Zemes, piramīdu un sfinksu nozīmi, to vēstījumiem civilizācijai.

Sēžot «Skramānu» piramīdā, guļot vai lasot grāmatu, izteikti mainās pašsajūta, uzlabojas veselī-

ba, ir sajūtama spēcīga pozitīvās enerģijas plūsma. Vasilijs uzsver, ka sevišķi vērtīgi pabūt piramīdā ir astmas slimniekiem, grūtniecēm, kā arī tiem, kam ir asinsrites traucējumi. Varētu pat apgalvot, ka piramīdas enerģija ir palīgs medīķu darbā.

«Brīvā Daugava»

RĒZEKNES RAJONĀ

Savaldīt Lubāna vēju

Lubāna ezerā norisinājās starptautiska regate «Lubāna kauss 2007» vindsērfinģā. Mērķis — popularizēt ūdens tūrismu vietējo iedzīvotāju, tūristu un uzņēmēju vidū, kā arī veicināt ūdenssportistu interesi par Lubānu kā piemērotu vietu dažādā veida sacensību rīkošanai. Regati organizēja «Aktīvās atpūtas centrs» (AAC) sadarbībā ar Rēzeknes rajona padomi. Sacensības tika organizētas un dalībnieki vērtēti četrās grupās: Formula, Atklātā šverta vējdēļu klase, Techna 293 un Sudraba grupa, kurā varēja startēt ar jeb-

kura tipa vējdēli. AAC direktors Normunds Spickus teic, ka bija gaidīts vairāk burātāju, diemžēl paralēli notika sacensības ne tikai citviet Latvijā, bet arī pasaulē.

Normunds Spickus ar burāšanu nodarbojas jau 20 gadus, bet šoreiz uz dēļa nekāpa, jo komentēja notiekošo ezerā. Nespeciālistam, kādu skatītāju vidū netrūka, šie komentāri lieti noderēja.

— Bieži vien ir tā, ka cilvēkam, apmeklējot dažādas sacensības, rodas vēlme pamēģināt vienu vai otru sporta veidu, bet viņam nav konsultanta, kas palīdzētu, nav inventāra. Esam tādi kā skolotāji, instruktori, kuru uzdevums — iemācīt. Mūsu specializācija ir visi

aktīvie sporta veidi, kas saistīti ar dabu — vēju, ūdeni, kalniem. Ar buru dēli braukt var sākt mācīties no piecu sešu gadu vecuma, tomēr iesākām to darīt mazliet vēlāk. Taču ar burāšanu var nodarboties līdz sirmam vecumam, kamēr vēl var noturēties uz dēļa.

Jāatzīmē, ka regate Lubānā tika rīkota INTERREG III A programmas projekta «Ilgspējīga ūdens tūrisma attīstība Kupišķu un Rēzeknes reģionos» ietvaros. Projekta partneri — Kupišķu rajona pašvaldība un Rēzeknes rajona padome — sadarbības līgumu noslēguši jau 1999. gadā. Kopējais budžets projekta realizēšanai Rēzeknes rajonā ir 161 035 eiro, no

tiem Rēzeknes rajona padomes līdzfinansējums — 40 258 eiro.

Gudrie tārpiņi

Rēzeknes rajona zemnieku saimniecību īpašnieki, kuri viesojās Viļānu selekcijas un izmēģinājumu stacijā, lielu interesi izrādīja par humusa ražotni jeb, citiem vārdiem sakot, Kalifornijas sarkano slieku audzēšanu.

Vecā noliktavā uz cementa grīdas visā ēkas garumā ir kūtsmēsļu krāvumi — stīpas, kurās strādā un vairojas Kalifornijas sliekas. No mūsējām tās pēc izskata sevišķi neatšķiras. Kad sliekas visus kūtsmēslus pārstrādājušas, tas ir, izlaidušas caur sevi, tās

pašas var pāriet barības meklējumos uz blakus esošo stīpu.

Gatavo humusu var realizēt vai izmantot saimniecībā. Tas ir ļoti vērtīgs mēslojums. Pietiek nelielas saujņas zem kartupeļu cera, lai krūms būtu veselīgs, raža divreiz lielāka, bet galvenais, ka tā ienākas par divām nedēļām ātrāk.

To visu praksē jau pārbaudījis Viļānu stacijas humusa ražotnes menedžeris Sergejs. Pirms dažiem gadiem kādā Ventspils saimniecībā viņš par 40 latiem nopirka divus kilogramus sarkano slieku un sāka tās pavairot — maksājumiem vajadzībām (bijis labs noiets), bet vēlāk savā dārzā izmēģinājis arī humusu. «Rēzeknes Vēstis»

BALVU RAJONĀ

Zemenes un sniegs norvēģu zemē

Uz Norvēģijas ziemeļiem, Vereides ciemu, kurš ir tikai dažu kilometru attālumā no Sandanes pilsētas, jau daudzus gadus no Balviem un rajona brauc cilvēki, kuri vēlas ne tikai iepazīt norvēģu zemi, bet, lasot zemenes un avenas vietējo fermeru laukos, arī nopelnīt.

Norvēģija stiepjas gar Skandināvijas pussalas rietumu malu, un daļa no tās atrodas aiz Polārā loka. Kalni, klāti mūžīgiem sniegiem, fjordi, kurus izveidojuši kūstošie ledāji, mazi ciematīņi fjordu ielokos, milzum gari tunelī klintīs — tāds ir pirmais šīs zemes redzējums. Kādas gan te, pie Polārā loka, var būt zemenes vai

avenes? Taču siltā Gofa straume, kuras atzars plūst gar Norvēģijas krastiem, padara šīs zemes klimatu ievērojami maigāku, un ogu audzētāji ik jūliju priecājas par zemeņu pilnajām vāgām un avenēm bagātām plantācijām. Norvēģu ogu audzētāji uz sezonu aicina palīgā viesstrādniekus, tie sabrauc no Lietuvas un Polijas, no Latvijas un Igaunijas.

Pie Pēra Lunda daudzus gadus brauc, dzīvo un strādā cilvēki tieši no Balviem. Šķiet, viņš latviešus iepazīs tikpat labi kā savus norvēģu kaimiņus. Te savs nopelnis Annai Zarembai, kura pie saimnieka strādā visdažādākos darbus, ne tikai sezonā lasot ogas. Viņa garšīgi gatavo fjordā noķertās zivis, brauc uz pilsētu iepirkties, uzkopj māju un veic citus darbus. Pie Annas griežas citi Vereides ciema saimnieki, lūdzot

saplānot Pēra mājās dzīvojošo viesstrādnieku darbu.

Strādāt zemeņu laukos nav viegli. Var jau smieties, sakot, ka visa diena paiet svaigā gaisā un var mieloties ar ogām, cik tik. Var teikt, ka rīta rasa un bišu, kuras vāc medu tieši blakus zemeņu vāgām iesētājā baltajā āboliņā, inde, tāpat kā lietūs — SPA procedūras, kuras par brīvu, ka ausis bauda zvaniņu skaņas aitu un govju kaklos, acis — sniegotos kalnus, bet tas būs iss mirkļa mierinājums. Ogas ir jāšķīro, mazākajām ikvienai izkniebjot kauslapiņu, jo tās ved uz fabrikām, lai gatavotu ievārijumus, džemus, sulas un limonādes. Tāpēc visu viesstrādnieku teiciens ir, ka lielākā muļķība, ko var izdarīt Norvēģijā, ir nogriezt nagus. Savukārt lielākās zemenes jāliek zilos trauciņos, pa puskilogramam katrā. Saliectu muguru

lasa retais, lielais vairums slūc pa vagu uz ceļgaliem. Daži izdomā tos piesegt ar porolonu, citi — gumijas aizsargiem, jo daudzām vāgām vidi ir akmeņaini.

Balvu pilsētas tālākizglītības centra vadītāja uz šo vietu Norvēģijā brauc jau deviņus gadus. Agrāk, kad samaksa par mēneša darbu Latvijā bija ļoti maza, šeit jūlija un augusta mēnešos varēja nopelnīt gada algu. Vienā gadā mazajā ciematīņā dzīvojuši un strādājuši deviņi cilvēki no Balviem. Vienam no balvēniešiem stāvā fjorda nogāzes ābeļdārzā bija jāretina āboli, lai tie augtu viens no otra aptuveni deviņu centimetru attālumā. Viņš strādāja arī salātu laukā, vienus saiņoja tirgum, citus stādīja no jauna. Citiem darbs ieradīts avenu laukā. Tajā strādāt gan ir vieglāk, taču rokas nogurst, sniedzoties pēc ogām

avenāju pašas galotnēs. Arī aptuveni desmitkilogramīgos spaiņus uznest kalnā nebūt nav viegli.

Dažiem saimniekiem ciematā ir gan jaunāka, gan vecāka gadagājuma izlaiduma mašīnas. Pēra Ford Granada ir universāla — tajā satilpst daudzas zemeņu kastes, un mašīna, pateicoties 2,3 litru motoram, pacietīgi var uzbraukt augstā kalnā, kura galā atrodas viņa vasaras mājiņa. Saimnieks savā Fordā sēdina jaunos atbraucējus, kuri Norvēģiju redz pirmo reizi, un ved rādīt, kā notiek treniņi un sacensības pakava mešanā. Šis sporta veids saimniekam padodas, un par to liecina viņa mājās esošie sudraba kausi un piemiņas suvenīri.

Esot šajā zemē, pārņem miers, pazūd steiga, sakārtojas domas, saka balvēnieši, kas strādā Norvēģijā.

«Vaduguns»

10. LIKUMĪBA, INFORMĀCIJA

Aglonas svētki aizvadīti bez starpgadījumiem

14. un 15. augustā Aglonā Visssvētākās Jaunavas Marijas Debesīs uzņemšanas svētkos pulcējās daudzi tūkstoši katoļticīgo. Svētki aizritējuši bez starpgadījumiem, to laikā par sabiedriskās kārtības nodrošināšanu rūpējās liels skaits policijas un citu dienestu darbinieku, «Novadnieku» informē Preiļu rajona policijas pārvaldes priekšnieka palīdze Liēna Lāce.

Kārtība Aglonā tika nodrošinā-

ta, pamatojoties uz Valsts policijas priekšnieka, ģenerāļa Alda Lieljukša apstiprināto plānu. Darbā tika iesaistīti ne tikai Preiļu rajona policijas pārvaldes darbinieki, bet arī kolēģi no Rēzeknes, Daugavpils, Jēkabpils, Krāslavas, Balvu rajona policijas pārvaldēm, kā arī Valsts policijas Galvenās kārtības policijas pārvaldes darbinieki. Palīdzēja arī 35. Zemessardzes bataljona zemessargi un Valsts ugunsdzēsības un glābšanas dienesta Preiļu brigādes speciālisti.

Kā ik gadu, lielākais cilvēku pieplūdums bija uz 14. augustā

notiekošo Krusta ceļu. Svētkiem ierīkotajās stāvvietās atradās gandrīz 4000 vieglo automašīnu un ap 100 pasažieru autobusu. Mazāk apmeklētāju svētvietā bija 15. augustā. Pirms galvenās Mises ap pusdienlaiku stāvvietās atradās vien 1200 vieglās automašīnas un ap 50 autobusi.

Preiļu rajona policijas pārvaldes priekšnieks Roberts Šnepsts pateicas visiem, kas piedalījās sabiedriskās kārtības nodrošināšanā svētku laikā Aglonā.

Auto atslēgas jāsargā

Lai cik moderns vai, tieši pretēji, padzīvojis ir jūsu automobilis, parasti savas automašīnas atslēgas uztveram kā vienu no svarīgākajiem drošības garantiem. Tomēr nereti gadās, ka auto atslēgas tiek vai nu nozaudētas, vai aizmirstas salonā. Tādā gadījumā braucamrīka saimnieks spiests aizdomāties par autozagļu mašīnas atvēršanas paņēmieniem.

Labākais risinājums tādai ķībelei ir paņemt otru atslēgu vai signalizācijas pults komplektu. Tomēr reizēm rezerves atslēgu nav vispār vai arī tās nav pieejamas. Pirmajā gadījumā atliek tikai nožēlot savu vieglprātību. Ja mašīnai ar signalizācijas slēdzi apvienota centrālā atslēga, pilnīgi pietiek ar otru signalizācijas pulti. Taču ar signalizācijas pults palīdzību atslēdzamu auto durvju paņēmiena trūkums ir šis pults bojājums. Ja parasto durvju slēdzes ilgstoši netiek lietotas, tās aizaug ar netīrumiem un ierastajā paņēmienā vairs nav atslēdzamas.

Pavecku spēkratu īpašnieki vispirms paši mēģina atmūķēt aizcirstās durvis, bet jaunāku mašīnu lietotāji uzreiz apzinās savu bezspēcību un meklē palīdzību

no malas.

Pavisam bēdīgi ir tad, ja atslēga slēdzenē ir nolauzta. Tad bez meistara neiztikt, mašīnas atvēršanas pakalpojums pie speciālista parasti izmaksā krietnu summiņu, pat latus 15. Ja nākas izgatavot jaunas atslēgas vai mainīt slēdzenes, tas izmaksā vēl vairāk. Daudz kas ir atkarīgs no attiecīgā automobiļa modeļa specifikas. Kopumā ņemot, jaunāku un lepņāku spēkratu īpašniekiem tādu ķībeļu gadījumos ir jāreķinās ar ievērojamiem izdevumiem, jo smalkiem auto gan pašas slēdzenes ir sarežģītākas un to noņemšana komplicētāka, gan arī atslēgas specifiskākas.

Mūsdienīgākajā izpildījumā automašīnas atvēršanai un dzinēja iedarbināšanai tiek izmantotas īpašas kartes vai pultis, kas ierasto atslēgu nemaz neatgādina. Īpašās elektroniskās atslēgas vienīgi no pirmajiem sērijveidā ieviesa «Mercedes» konstruktori saviem prestižākajiem modeļiem. Drīz vien viņiem sekoja konkurenti no BMW, kuri septiņās sērijas automašīnu aprīkošanā ar elektroniku veikuši pat zināmu revolūciju.

Kāds ir labums no tādās atslēgkartes? Vispirms, protams, ērtības, ko sagādā tās lietošana. Arī ziemā nav problēmu ar aizsa-

ļu atslēgu. Iekļūšanai mašīnā šķēršļus var likt vienīgi izlādējusies atslēgas pults baterija.

Atslēgkartes vai pults ļauj iztikt bez durvju slēgšanas operācijas. Auto īpašniekam nav pat jānopūlas ar podziņas spiešanu, jo, pietuvojoties mašīnai, karte jau laikus sūta braucamajam signālu un durvis atslēdzas. Iesēžoties automobiļā, aizdedzes ieslēgšanai atslēgkarte vai pults jāievieto attiecīgajā ligzdā, bet dzinēja iedarbināšanai vai izslēgšanai ir paredzēta īpaša poga. Dažiem auto modeļiem, piemēram, «Lexus GS», pēc iekāpšanas salonā pults var palikt vadītājam kabatā, bet dzinēja iedarbināšanai jānospiež tikai attiecīgā poga.

Elektroniskā atslēga var kalpot arī par mašīnas tehniskā stāvokļa informācijas nesēju. Attiecīgās firmas servisā ir īpaša ierīce, kurā, ievietojot atslēgu, tiek nolasīta dažāda informācija par mašīnu: auto identifikācijas numurs, dzinēja numurs, noskrējiens, filtru un eļļas stāvoklis, bremžu nodiluma pakāpe un tamlīdzīga diagnostikas informācija. Tuvākajā nākotnē savus jaunākos modeļus ar līdzīgām atslēgām sola apgādāt daudzi automobiļu ražotāji.

Izmantoti Latvijas preses materiāli

POLICIJAS ZIŅAS

Laika posmā no 13. līdz 19. augustam Preiļu rajona policijas pārvaldes dežūrdalā reģistrēti 46 dažādi iesniegumi, «Novadnieku» informē Preiļu rajona policijas pārvaldes priekšnieka palīdze Liēna Lāce. Pagājušajā nedēļā reģistrēti 13 ceļu satiksmes negadījumi, no kuriem četri bijuši ar cietušajiem. Ir reģistrētas septiņas zādzības, trīs tīšu vieglo miesas bojājumu nodarīšanas gadījumi, kā arī pieci mantas tīšas iznīcināšanas vai bojāšanas gadījumi.

Netiek savā garāžā

13. augustā saņemts iesniegums no kāda 1953. gadā dzimuša Preiļu iedzīvotāja. Viņš konstatējis, ka garāžai, kas atrodas kādā garāžu kooperatīvā, nomainīta piekaramā atslēga un nozagtas dažādas mantas. Policija uzsākusi kriminālprocesu.

Jaunietis guvis smadzeņu satricinājumu

14. augustā uz Preiļu slimnīcu medicīniskās palīdzības sniegšanai no Aglonas nogādāts kāds nepilngadīgs jaunietis. Mediķi konstatēja, ka viņš guvis galvas smadzeņu satricinājumu. Policija uzsākusi kriminālprocesu.

Gandrīz aizbrauca ar visu benzintanku

14. augustā Preiļos kāds 1961. gadā dzimis vīrietis degvielas uzpildes stacijā neuzmanības dēļ aizmirsas izņemt no automašīnas degvielas uzpildes pistoli. Auto uzsāka kustību un tā tika bojāts degvielas uzpildes tanks.

Uz ceļa Aglonas pagastā avarēja auto no Lietuvas

15. augustā uz ceļa Aglonas pagasta Saleniekos kāda Lietuvas Republikas pilsoņa, vadot automašīnu Audi 100, neizvēlējas drošu braukšanas ātrumu. Auto no ceļa nobrauca grāvi un avarēja. Satiksmes negadījuma rezultātā automašīnas pasažieri, arī Lietuvas iedzīvotāji, guva traumas un medicīniskās palīdzības sniegšanai tika nogādāti Preiļu slimnīcā.

Šoferi pie stūres pievarēja miegs

15. augustā avārija reģistrēta arī Līvānu novada Rožupē. Kāds 1985. gadā dzimis vīrietis, vadot automašīnu Opel Omega, pie stūres aizmiga. Auto nobrauca no ceļa un apgāzās. Satiksmes negadījuma rezultātā Opel Omega aizdegās un pilnībā sadega, tomēr cilvēki šajā negadījumā nav cietuši.

Izsita logu stiklus un nepakļāvās policistiem

Riebiņu novada Rušonā uzdarbojies kāds huligāns. Saņemta informācija, ka 15. augustā kāds 1968. gadā dzimis vīrietis izsitis 1932. gadā dzimušai sievietei piederošās mājas priekšnama logu stiklus. Kad policijas darbinieki ieradās notikuma vietā, huligāns nepakļāvās policijas darbinieku, kuri veica viņa aizturēšanu, likumīgajām prasībām. Vīrietis saukts pie administratīvās atbildības.

Iebrauca ceļazīmē

16. augustā policijā saņemta informācija par to, ka Riebiņu novada Silajānos kāds 1966. gadā dzimis vīrietis, braucot ar automašīnu Mazda 626, izraisīja ceļu satiksmes negadījumu. Avārijas rezultātā tika sabojāta ceļazīme «Virziena rādītājs» un četri metāla stabi.

Nebūšanas Līvānos

Vienas dienas laikā policijā saņemti vairāki iesniegumi no Līvāniem. Tā 16. augustā ziņots, ka pilsētā apgāzta un sabojāta ziedu piramīda.

Tajā pašā dienā saņemta kolektīva vēstule no kāda Līvānu daudzdzīvokļu nama iemītniekiem par to, ka kāds cits šīs mājas iedzīvotājs neievēro suņu turēšanas noteikumus.

Brauca ar auto dzērumā un bez tiesībām

16. augustā Vārkavas novada Upmalas pagastā policijas darbinieki konstatēja, ka kāds 1970. gadā dzimis vīrietis bija sēdies pie automašīnas VW Golf stūres, būdams alkohola reibumā. Bez tam noskaidrojās, ka viņam nemaz nav noteiktā kārtībā iegūtu transportlīdzekļa vadītāja tiesību. Policija par to uzsākusi kriminālprocesu.

Apzagta sporta zāle

17. augustā zagļi uzdarbojušies Jaunaglonā. Konstatēts, ka Jaunaglonas arodvidusskolas sporta zāles inventāra istabai ir uzlauztas durvis un no telpas nozagti dažādi sporta piederumi. Policijas darbinieki uzsākuši kriminālprocesu.

Līvānos nozagts auto

18. augustā Līvānu iedzīvotāja, 1976. gadā dzimusi sieviete, konstatēja, ka ir nozagta viņai piederošā automašīna Ford Mondeo. Policija par notikušo zādzību uzsākusi kriminālprocesu.

Preiļu rajona policijas pārvaldes informācija

ATGRIEŽOTIES PIE PUBLICĒTĀ

Līvānos policija noķērusi «Molotovu» un «Makaronu»

Preiļu rajona policijas pārvaldes Līvānu iecirkņa policijas darbinieki noskaidrojuši, ka noslēpumainos uzrakstus uz dažādu pilsētas objektu sienām veicis kāds pusaudzis, kas šādi blēņojies kopš pavasara, «Novadnieku» informē Ginta Kraukle, sabiedrisko at-

tiecību speciāliste Līvānu novada domē.

«Novadnieks» jau rakstīja (24. jūlija numurā), ka pašvaldības vides kārtības un uzraudzības komisijas vadītājs Valdis Anspaks pat sagatavojis fotogaleriju ar vairāk nekā 20 vietu attēliem, kur

uzdarbojies pindzelētājs. Pašvaldība par īpašuma bojāšanu bija informējusi policiju, kas vainīgo atradusi. Pusaudzis apsūdzējis policijai, ka notīris visus apzīmētos «Latvenego» elektrības sadales skapjus un citus objektus un turpmāk vairs neblēņosies.

SLUDINĀJUMI, REKLĀMAS

UZSĀKTA PRIVATIZĀCIJA

Privatizācijas aģentūra paziņo: ir uzsākta valsts nekustamā īpašuma - būves (kadastra apzīmējums 7642 001 0014 009) Preiļu rajona Aglonas pagasta Jaunaglonā, Ezerkalna ielā 3, privatizācija.

Nekustamā īpašuma sastāvs – pirts 93,1 m².

Nekustamais īpašums nav iznomāts.

Saskaņā ar likuma "Par valsts un pašvaldību īpašuma objektu privatizāciju" 21.pantu viena mēneša laikā no šī paziņojuma publicēšanas oficiālajā laikrakstā "Latvijas Vēstnesis":

- 1) personām, kuras pretendē uz pirkuma tiesībām, jāiesniedz rakstisks pieteikums Privatizācijas aģentūrā K.Valdemāra ielā 31, Rīgā, LV – 1887a;
- 2) fiziskas vai juridiskas personas, kuras vēlas privatizēt šo objektu, var iesniegt priekšlikumus Privatizācijas aģentūrā.

Ar informāciju var iepazīties Privatizācijas aģentūrā, 5.stāvā, 503.kabinetā, atbildīgā speciāliste Lidija Valdmāne – tālrunis 7021406.

Pirmpublicācija: 14.08.2007., "Latvijas Vēstnesis" nr. 130 (3706)

Privatizācijas aģentūra

K.Valdemāra iela 31, Rīga, LV-1887 E-mail: lpa@mail.bkc.lv http://www.lpa.bkc.lv/

Laikraksta «Novadnieks» redakcija
AICINA DARBĀ saimniecības daļas vadītāju/šoferi.

CV iesniegt personīgi redakcijā
Brīvības ielā 14, Preiļos,
līdz 1. septembrim.

BRUĢIS
KERAMZĪTBETONA BLOKI

SERTIFICĒTS ES

VIESĪTES INVESTĪCIJU PARKS

TIEŠI NO JAUNĀS RAŽOTNES

SIA „Viesītes investīciju parks”
„Jodeļi”, Viesītes lauku teritorijā, Jēkabpils rajons
Kontakti: 27039201, 29299291

UZSĀKTA PRIVATIZĀCIJA

Privatizācijas aģentūra paziņo: ir uzsākta valsts nekustamā īpašuma - būves (kadastra apzīmējums 7642 001 0013 004) Preiļu rajona Aglonas pagasta Jaunaglonā, Rušonas ielā 7a, privatizācija.

Nekustamā īpašuma sastāvs – veikala ēka 465 m².

Nekustamais īpašums nav iznomāts.

Saskaņā ar likuma "Par valsts un pašvaldību īpašuma objektu privatizāciju" 21.pantu viena mēneša laikā no šī paziņojuma publicēšanas oficiālajā laikrakstā "Latvijas Vēstnesis":

- 1) personām, kuras pretendē uz pirkuma tiesībām, jāiesniedz rakstisks pieteikums Privatizācijas aģentūrā K.Valdemāra ielā 31, Rīgā, LV – 1887;
- 2) fiziskas vai juridiskas personas, kuras vēlas privatizēt šo objektu, var iesniegt priekšlikumus Privatizācijas aģentūrā.

Ar informāciju var iepazīties Privatizācijas aģentūrā, 5.stāvā, 503.kabinetā, atbildīgā speciāliste Lidija Valdmāne – tālrunis 7021406.

Pirmpublicācija: 14.08.2007., "Latvijas Vēstnesis" nr. 130 (3706)

Privatizācijas aģentūra

K.Valdemāra iela 31, Rīga, LV-1887 E-mail: lpa@mail.bkc.lv http://www.lpa.bkc.lv/

PAZIŅOJUMS PAR TELPU NOMAS TIESĪBU IZSOLI

Pamatojoties uz Latvijas Republikas 31.10.2002. likumu par valsts un pašvaldību mantas atsavināšanu un 14.08.2007. Riebiņu novada domes sēdes nr. 15 lēmumu nr. 4, Riebiņu novada dome rīko telpu nomas tiesību izsolī.

Izsolei tiek piedāvātas ēkas Rēzeknes ielā 4, Riebiņos, telpu nomas tiesības, izsoles sākumcena Ls 1 par vienu telpu kvadrātmetru mēnesī, augšupejošais solis ir Ls 0,10. Telpu kopējā platība 86,20 m².

Ar izsoles noteikumiem var iepazīties katru darba dienu no 8.30 -17.00 Riebiņu novada domes kanceleijā (3. stāvā 5. kabinetā), Saules ielā 8, Riebiņu pag., Preiļu raj.

Telpas var apskatīt darba dienās no 8.30 līdz 12.30, iepriekš saskaņojot savu vizīti ar Riebiņu novada domes tehniskās daļas vadītāju Juri Leici pa mob. tālr. 29376691.

Pieteikumi izsolei tiek pieņemti un reģistrēti no publicēšanas brīža darba dienās līdz plkst. 12.00, 2007. gada 31. augustam, Riebiņu novada domē, Saules ielā 8, Riebiņu pag., Preiļu raj.

Telpu nomas tiesību izsole notiks 2007. gada 31. augustā Riebiņu novada domē, Saules ielā 8, Riebiņos, plkst. 14.00.

Izsoles dalībniekiem pirms reģistrācijas jāiemaksā dalības maksa Ls 20 apmērā Riebiņu novada domes kontā LV12UNLA0050005638857, SEB Unibanka, kods UNLALV2X026.

Reģistrējoties izsolei, dalībnieks pieteikumam izsolei pievieno apliecinājumu par dalībnieka maksas nomaksu. Dalības maksa netiek atmaksāta. Visa summa par izsolē nosolītām telpu nomas tiesībām jāmaksā vienas nedēļas laikā, skaitot no izsoles dienas.

Nosolītā telpu nomas maksa ir jāsamaksā latos (LVL).

Riebiņu novada dome paziņo, ka tiek apstiprināta Riebiņu novada teritorijas plānojuma 1. redakcija un vides pārskata projekts un tiek nodots sabiedriskajai apspriešanai (14.08.2007. Riebiņu novada domes sēdes lēmums nr. 15&6 «Par Riebiņu novada teritorijas plānojuma 1. redakcijas un vides pārskata projekta apstiprināšanu un sabiedriskās apspriešanas otrā posma uzsākšanu»).

Sabiedriskā apspriešana notiks no 27.08.2007. līdz 08.10.2007.

Sabiedriskās apspriešanas pasākums notiks 12.09.2007. plkst. 14.00

Saules ielā 8, Riebiņos, Riebiņu novada domes telpās.

Riebiņu novada teritorijas plānojuma 1. redakcijas un vides pārskata projekta izstādīšanas vieta – Riebiņu novada domes Attīstības un plānošanas daļa, Saules ielā 8, Riebiņi, Riebiņu novads, Preiļu rajons.

Apmeklētāju pieņemšanas laiks katru darba dienu no plkst. 10.00 līdz 13.00, tālr. 5324379.

Interesenti rakstiskus priekšlikumus var iesniegt Riebiņu novada domē personīgi, pa e-pastu: inese.reitale@axel.lv vai pa pastu: Saules iela 8, Riebiņi, Riebiņu novads, Preiļu rajons ar atzīmi «Priekšlikumi Riebiņu novada teritorijas plānojuma izstrādei».

Fiziskām personām norādīt vārdu, uzvārdu, pastāvīgās dzīves vietas adresi, kontaktinformāciju un juridiskajām personām – nosaukumu, reģistrācijas numuru, juridisko adresi, kontaktinformāciju.

STEIDZAMI VAJADŽĪGI DARBAM ANGLIJĀ UN ĪRIJĀ

- fabrikas strādnieki,
  - laukstrādnieki,
  - virtuves strādnieki.
- Alga: Ls 1100-1300 mēnesī. Ir citas vakances.
SIA «Regus». Licence nr. 63, nr. 114.
Tālr. Rīgā 7226607,
mob. 22054002.

Dziedniece Gaļina Baisaitova
ārstē nervu slimības, galvassāpes, impotenci, anurēzi, osteohondrozi, atrisina ģimenes problēmas, zīlē uz kārtīm, kafijas biežumiem, noņem lāstus, nosaka ūdens āderu zonas. Sert. nr. LA001-01-06.
Daugavpils ielā 66, Preiļi. Tālr. 28717345.

SIA «RANKO» licencēta kautuve
iepērk liellopus, jaunlopus un aitas.
Samaksa tūlītēja.
Tālr. 26333669 (Nina),
29161121 (Juris).

Pērk mežu ar zemi, cirsmas
visā Latvijā.
Var bez zemesgrāmatas.
Samaksa tūlītēja.
Tālr. 22009990.

InservissCredit

SOCIETE GENERALE GROUP

AUTOKREDĪTS

MĒS

PALĪDZĒSIM

JUMS

NOPIRKTI!

www.inserviss.lv

Preiļi, Brīvības 2, tālr. 53 81125

LOGU
SERVISS
LIZINGS
MONTAŽA
APDARE
PVC logi 5 kameru ar 3 stiklu paketi
mansarda logi, ekskluzīvās durvis
ārdurvis no 125 Ls
Preiļi, Valmieras ielā 2 tel/fax 5321411, 29822779
Pasteidzies
nenoka vē!